

Kolmapäev, 13. detsember 2017

SOOVITUSED

EUROOPA PARLAMENT

P8_TA(2017)0491

Soovitus rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva uurimise järel

Euroopa Parlamendi 13. detsembri 2017. aasta soovitus nõukogule ja komisjonile rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva uurimise järel (2016/3044(RSP))

(2018/C 369/16)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 116 ja 226,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 19. aprilli 1995. aasta otsust 95/167/EÜ, Euratom, ESTÜ Euroopa Parlamendi uurimisõiguse kasutamise erisätete kohta ⁽¹⁾,
- võttes arvesse oma 8. juuni 2016. aasta otsust rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva liidu õiguse kohaldamisel ilmnunud väidetavate rikkumiste ja haldusomavoli uurimise komisjoni moodustamise, selle volituste, liikmete arvu ja ametiaja kohta ⁽²⁾,
- võttes arvesse oma 25. novembri 2015. aasta ⁽³⁾ ja 6. juuli 2016. aasta ⁽⁴⁾ resolutsioone maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete kohta,
- võttes arvesse oma 16. detsembri 2015. aasta resolutsiooni soovitustega komisjonile läbipaistvuse, kooskõlastamise ning lähenemise tagamise kohta liidu äriühingu tulumaksu poliitikas ⁽⁵⁾,
- võttes arvesse komisjoni 26. juuni 2017. aasta aruannet siseturgu mõjutavate ja piiriülese tegevusega seotud rahapesu ja terrorismi rahastamise riskide hindamise kohta (COM(2017)0340),
- võttes arvesse ELi rahapesu andmebüroode platvormi 15. detsembri 2016. aasta kaardistamisuuringut ning erinevuste analüüsi ELi rahapesu andmebüroode õiguste ja takistuste kohta teabe hankimisel ja vahetamisel,
- võttes arvesse rahapesu, maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise uurimise komisjoni soovituse projekti,
- võttes arvesse rahapesu, maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise uurimise komisjoni lõppraportit (A8-0357/2017),

⁽¹⁾ EÜT L 113, 19.5.1995, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 166, 24.6.2016, lk 10.

⁽³⁾ ELT C 366, 27.10.2017, lk 51.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0310.

⁽⁵⁾ ELT C 399, 24.11.2017, lk 74.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

— võttes arvesse kodukorra artikli 198 lõiget 12,

1. Üldosa

1. märgib murega, et Panama dokumendid on vähendanud kodanike usaldust meie rahandus- ja maksusüsteemide vastu; rõhutab, kui oluline on taastada üldsuse usaldus ning tagada õiglased ja läbipaistvad maksusüsteemid ning maksualane- ja sotsiaalne õiglus; nõuab seetõttu, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid rakendaksid nõuetekohaselt ja tugevdaksid oma õiguslikke vahendeid, et minna salastatuselt üle läbipaistvusele, vastastikusele koostööle ja teabevahetusele ning võidelda tõhusamalt rahapesu vastu, ning nõuab, et liikmesriigid lihtsustaksid oma maksusüsteeme, et tagada õiglasem maksustamine ja investeerida reaalmajandusse;

2. rõhutab kiireloomulist vajadust määratleda uuesti Euroopa maksustamismudel, et piirata liikmesriikide vahelist ebaausat konkurentsi;

3. peab kahetsusväärseks haldusomavoli juhtumite arvu, mida parlamendi rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva liidu õiguse kohaldamisel ilmnenu väidetavate rikkumiste ja haldusomavoli uurimise komisjon on seoses ELi õiguse rakendamisega välja selgitanud, ning rõhutab oma tõsist muret seoses kolmanda rahapesuvastase direktiivi (AMLD III) ⁽¹⁾ rikkumistega, mis on seotud rahapesu andmebüroode (FIU) koostööga; nõuab tungivalt, et nii komisjon kui ka liikmesriigid suurendaksid oma jõupingutusi, kohustusi ja koostööd ning investeeringuid finants- ja inimressurssidesse, et parandada järelevalvet ja jõustamist – mitte ainult selleks, et hoida ära ja võidelda ebaseadusliku tegevuse, näiteks rahapesu, maksudest kõrvalehoidumise ja maksupettuste vastu, vaid ka selleks, et hoida ära ja võidelda maksustamise vältimise ja agressiivse maksuplaneerimise vastu, mis võib olla küll seaduslik, kuid on vastuolus seaduse mõttega; tuletab meelde süüdistuste esitamise ootuspärasuse põhimõtet; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama kõigi seadusrikkumiste nõuetekohase karistamise; rõhutab, et jõupingutused selle eesmärgi saavutamiseks peavad olema kulutasuvad;

4. kutsub liikmesriike üles võtma meetmeid rahapesuga seotud teavitatud juhtumite ja kahtlaste tehingute kohta esitatud teadete suhtes, et viia ellu nõuetekohased uurimised kohe, kui ametiasutustele on esitatud niisugune teave;

5. tuletab meelde kahtlaste tehingute kohta esitatava teabe ELi raamistikku ning rõhutab, et ELi ja kolmandate riikide rahapesu andmebürood peavad tegema tihedamat rahvusvahelist koostööd; nõuab ühtlasi, et Euroopa organitele, eelkõige Europolile ja Eurojustile antaks rahapesu juhtumite puhul suuremad uurimisvolitused;

6. tuletab meelde, et lõplike tegelike tulusaajate nõuetekohane kindlakstegemine on ülimalt oluline selleks, et vältida varifirmade kasutamist rahapesu eesmärgil (nagu näitas Aserbaidžaaani rahapesuskeemi (Laundromat) juhtum); nõuab ühtlasi Euroopa rahapesuvastase direktiivi tulemuslikku rakendamist ja täitmise tagamist;

7. palub liikmesriikidel hoiduda pakkumise poolel agressiivsest maksuplaneerimisest maksualaste eelotsuste ja soodustuste või *ad hoc*-eeskirjade reklaamimise ja pakkumise kaudu;

8. palub kõikidel jurisdiktsioonidel, kes on OECD maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise vastased soovitusel siseriiklikku õigusesse üle võtnud või kes võtavad need siseriiklikku õigusesse üle, järgida lisaks soovitude sätetele ka nende mõtet; tuletab meelde, et läbipaistvus on maksudest kõrvalehoidumise ja eelkõige agressiivse maksuplaneerimise vastu võitlemise oluline vahend;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiiv 2005/60/EÜ rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta (ELT L 309, 25.11.2005, lk 15).

Kolmapäev, 13. detsember 2017

9. peab kahetsusväärseks, et maksudest kõrvalehoidumist ja rahapesu käsitlevad ELi ja riikliku tasandi kehtivad õigusaktid sisaldavad endiselt mitmeid lünki, ning on seisukohal, et kehtivaid õigusakte on vaja kiiresti põhjalikult rakendada ja veel tugevdada; väljendab heameelt pärast Panama dokumentide avaldamist tehtud suuremate jõupingutuste ja edusammude üle uute õigusakti ettepanekute esitamisel, mille eesmärk on kaasavate strateegiate juurutamine, kuid peab kahetsusväärseks, et mõnel liikmesriigil puudub poliitiline tahe reformide tegemiseks ja õigusaktide täitmisele pööramiseks, mis tooks kaasa tegeliku muutuse;

10. peab kahetsusväärseks, et üksikud liikmesriigid blokeerivad nõukogu tasandil sageli maksupoliitika küsimusi; kordab TAXE1-komisjoni hoiatusi, et igale liikmesriigile maksuküsimustes vetoõiguse andmine tähendab seda, et ühehäälsuse põhimõtte nõukogus vähendab stiimulit liikuda praegusest olukorrast koostööpõhisema lahenduse suunas; kordab oma üleskutset komisjonile kasutada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 116 sätestatud menetlust, mis võimaldab ühehäälsuse nõude muutmist juhul, kui komisjon leiab, et liikmesriikide seaduste, õigusnormide või haldusmeetmetega kehtestatud sätete erinevus moonutab konkurentsitingimusi siseturul;

11. märgib, et maksustamise vältimine, maksudest kõrvalehoidumine ja rahapesu on jätkuvalt ülemaailmsed nähtused ja seetõttu nõuavad need terviklikku, selget ja sidusat vastust, mis põhineb vastastikusel toetusel ning suuremal koostööl ELi ja globaalsel tasandil; nõuab, et komisjon võtaks juhtrolli maksustamise vältimise, maksudest kõrvalehoidumise ja rahapesu vastases üleilmses võitluses;

12. märgib murelikult niisuguste kaugeleulatuvate ja konkreetsete meetmete puudumist, mille eesmärk on võidelda maksuparadiiside vastu; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et selle probleemiga tegelemiseks ei piisa üksnes läbipaistvuse suurendamisest; rõhutab seetõttu, et kiiremas korras tuleb edendada rahvusvahelist koostööd ja mitmepoolset lähenemisviisi, millesse tuleb kaasata nii arenenud kui ka arenguriigid;

13. kutsub liikmesriike ja ELi institutsioone üles toetama ja edendama ÜRO tasandil valitsustevahelise tippkohtumise korraldamist, et määrata kindlaks maksuparadiiside kaotamise teekaart ja ühine tegevuskava;

14. rõhutab, et ettevõtluskeskkonna digiteerimise arvesse võtmiseks tuleb määratleda digitaalse äriüksuse mõiste ning tagada, et äriühinguid, mis teenivad tulu liikmesriigis, kus neil ei ole füüsilist tegevuskohta, koheldaks samal viisil nagu füüsilise tegevuskohaga äriühinguid; palub seetõttu komisjonil käsitleda kõigis maksustamise vältimise vastastes ja maksustamisega seotud ELi meetmetes ka digitaalseid äriühinguid;

15. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegutsema ennetavalt ja mitte ootama ajakirjanduse paljastusi, enne kui neid küsimusi prioriteetsena käsitletakse; tuletab meelde, et läbipaistvus ei saa olla üksnes valdkondlik;

16. rõhutab, et tuleb olla valvas selle tagamisel, et Brexit ei soodustaks ülejäänud 27 liikmesriigi vahel maksukonkurentsi, et meelitada enda riiki Ühendkuningriigi teatavate tööstusharude osalejaid ja teenuseid, ega tooks Ühendkuningriigis, sh selle ülemere- ja seotud territooriumidel kaasa maksudest kõrvalehoidumise vastase võitluse nõrgenemist; juhib komisjoni tähelepanu asjaolule, et seda mõõdet tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta Brexiti teises etapis mis tahes partnerlus- või kaubanduslepingu läbirääkimistel Ühendkuningriigiga;

17. taunib komisjoni otsust loobuda kohustusest koostada kõigi liikmesriikide kohta iga kahe aasta järel korruptsioonivastase võitluse aruanne; võtab teadmiseks, et edaspidi teostab komisjon korruptsioonivastase võitluse järelevalvet Euroopa poolaasta protsessi kaudu; on arvamisel, et selles protsessis võib korruptsioonivastane võitlus jääda muude majandus- ja rahandusküsimuste varju; palub komisjonil olla eeskujuks ja jätkata aruande avaldamist ning võtta kasutusele palju tõsiseltvõetavam ja terviklikum korruptsioonivastane strateegia;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

18. palub komisjonil ja liikmesriikidel koostada mõjuhinnangu, milles hinnataks võimalust kehtestada maksudest kõrvalehoidumise ja maksupettuse ärahoidmise eesmärgil ELi kodanikele ja ELi äriühingutele kohustus registreerida finantskontode ja varifirmade omamine (mis hõlmab ka tegelikke tulusaajaid) või keeld omada finantskontosid ja varifirmasid riikides, mis kuuluvad koostööd mittetegevate maksujurisdiiktsioonide ELi loetellu, ning riikides, mis kuuluvad niisuguste riikide ELi loetellu, kelle rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse korras on strateegilisi puudusi;

2. Maksudest kõrvalehoidumine ja maksustamise vältimine

2.1. Offshore-struktuurid

19. rõhutab kiireloomulist vajadust töötada välja rahvusvaheline määratlus *offshore*-rahanduskeskuse, maksuparadiisi, koostööd mittetegeva maksujurisdiiktsiooni ning rahapesu seisukohast kõrge riskitasemega riigi kohta; nõuab, et need määratlused oleksid rahvusvaheliselt kokku lepitud, ilma et see piiraks ELi ühise musta nimekirja kohest avaldamist; rõhutab, et nende määratluste eelduseks on selgete ja objektiivsete kriteeriumide kehtestamine;

20. tuletab liikmesriikidele meelde, kui tähtis on maksupoliitikas üldise kuritarvituste vastase reegli põhimõte, ning julgustab maksuhaldureid kasutama seda põhimõtet järjepidevalt, et vältida maksupettuse ja maksudest kõrvalehoidumise struktuuride loomist;

21. on tihedamat rahvusvahelist koostööd edendada püüdes veendunud, et äärmiselt oluline on säilitada nende mõistete ja nende jõustamise õiguslik objektiivsus, kuna mõned jurisdiktsioonid võivad allkirjastada rahvusvaheliselt kokkulepitud normid, ilma et nad neid tegelikult kohaldaksid; rõhutab, et need määratlused ei tohiks olla poliitiliselt kallutatud ning peaksid motiveerima loetellu kantud jurisdiktsioone võtma meetmeid, mis viiksid nende loetelust kõrvaldamiseni;

22. tuletab meelde, et ametlikult võetud kohustus järgida rahvusvaheliselt kokkulepitud norme on esimene samm, kuid ainult nende normide nõuetekohane rakendamine ning tõelised ja siirad jõupingutused vähendavad riskitegureid ning teevad rahapesu, maksupettuse ja maksudest kõrvalehoidumise vastase võitluse edukaks;

23. tuletab meelde, et vabasoone ja vabasadamaid ei tohi kasutada selleks, et saavutada sama mõju kui maksuparadiisi puhul või hoida kõrvale rahvusvahelistest läbipaistvuse eeskirjadest, et pesta raha; palub komisjonil käsitleda Euroopa Liidu vabasadamate probleemi;

24. palub komisjonil esitada seadusandliku ettepaneku tagamaks, et liikmesriigis elavate tegelike tulusaajate *offshore*-üksuste suhtes kehtivad sarnased kontode avalikustamise ja auditeerimisnõuded nagu selles Euroopa jurisdiktsioonis, kus elab tegelik tulusaaja;

25. on seisukohal, et EL peaks keelustama kaubandussuhted maksuparadiisides asuvate õiguslike üksustega, kui lõplikku tulusaajat ei ole võimalik tuvastada;

26. palub komisjonil avaldada iga-aastase avaliku aruande, milles käsitletakse ELi rahaliste vahendite kasutamist ning Euroopa Investeeringupanga (EIP) ja Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga (EBRD) rahasiirdeid *offshore*-struktuuridesse ning mis sisaldab blokeeritud projektide arvu ja laadi, selgitavaid märkusi projektide blokeerimise põhjuste kohta ja võetud järelemeetmeid, millega tagatakse, et ELi vahendid ei aita otseselt ega kaudselt kaasa maksustamise vältimisele ega maksupettusele;

2.1.1. Koostööd mittetegevate maksujurisdiiktsioonide ühine ELi loetelu

27. väljendab heameelt komisjoni juhtiva rolli üle koostööd mittetegevate maksujurisdiiktsioonide ühise ELi loetelu kriteeriumide koostamisel; peab kahetsusväärseks, et asjaomane protsess kestab ülemäära kaua; kutsub nõukogu üles mitte vähendama, vaid pigem suurendama eespool nimetatud loetelu kriteeriumide ambitsioonikust; rõhutab, et arvesse tuleb võtta kõiki komisjoni esitatud kriteeriume – sealhulgas, kuid mitte ainult ettevõtte tulumaksu puudumist või nullilähedast ettevõtte tulumaksu määra –, ning rõhutab nende tähtsust selle saavutamisel, et loetelu oleks mõjus ja mitte meelevaldne; on seisukohal, et läbipaistvuskriteeriume tuleks täielikult kohaldada ning et kriteeriumide puhul tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta ka rakendamist ja jõustamist; palub nõukogul selleks, et loetelu oleks mõjus ja usaldusväärne, kehtestada ranged, proportsionaalsed ja hoiatavad ühised sanktsioonid loetellu kuuluvate riikide suhtes, ning rõhutab, et üksikute

Kolmapäev, 13. detsember 2017

riikide hindamine peaks toimuma läbipaistval viisil; palub nõukogul ja komisjonil kehtestada läbipaistev, objektiivne ja Euroopa Parlamenti kaasav võrdlusmehhanism loetelu ajakohastamiseks tulevikus; tuletab meelde, et sellise loetelu eesmärk on muuta sellise jurisdiktsiooni käitumist seoses rahapesu ja maksupettuste hõlbustamisega;

28. peab kahetsusväärseks, et koostööd mittetegevate maksujurisdiktsioonide ELi loetelus, mille nõukogu heaks kiitis ja avaldas, keskendutakse üksnes väljaspool ELi asuvatele jurisdiktsioonidele, jättes välja ELi kuuluvad riigid, mis on etendanud süstemaatilist rolli kahjulike maksutavade edendamisel ja võimaldamisel ning mis ei järgi õiglase maksustamise kriteeriumi; rõhutab, et loetellu kuuluks vähemalt neli liikmesriiki, kui neid kontrollitaks sama ELi kriteeriumi kohaselt, nagu on näidanud Oxfami läbiviidud modelleerimine; väljendab muret seoses sellega, et ELi riikide a priori kontrolli alt välja jätmine mõjutab kahjulikult kogu protsessi legitiimsust, usaldusväarsust ja tulemuslikkust;

29. on arvamusel, et kui koostööd mittetegevate maksujurisdiktsioonide ELi loetelu on koostatud, peaks komisjon esitama kaasnevad õigusaktid, milles on määratletud kõigi liikmesriikide maksuhalduritele kehtiv ühtlustatud kohustus avalikustada igal aastal andmed, mis hõlmavad iga liikmesriigi poolt sellesse loetellu kuuluvatesse jurisdiktsioonidesse tehtud rahasiirete koguväärtust ja sihtkohta;

30. nõuab, et sanktsioone kohaldataks ka äriühingutele, pankadele, raamatupidamisettevõtetele, õigusbüroodele ja maksunõustajatele, kes on olnud koostööd mittetegevates jurisdiktsioonides tõestatult seotud ebaseadusliku, kahjuliku või õigusvastase tegevusega või kes on nendes jurisdiktsioonides õiguslikke vahendeid kasutades tõestatult aidanud kaasa äriühingu tulumaksu ebaseaduslikule, kahjulikule või õigusvastasele korrale;

31. peab kahetsusväärseks, et Panama dokumentides on nimetatud paljusid ELi kodanikke, üksuseid ja riikliku taustaga isikuid; kannustab liikmesriike selgitama, kas nende isikute nimetamist dokumentides on nõuetekohaselt uuritud ja kui on, siis kas tegemist on olnud siseriiklike õigusaktide rikkumisega; rõhutab, et kahjuks paljud kodanikud, üksused ja riikliku taustaga isikud, kui neil paluti teha koostööd parlamendi rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva liidu õiguse kohaldamisel ilmnenud väidetavate rikkumiste ja haldusomavoli uurimise komisjoniga, keeldusid andmast teavet, mis oleks olnud kasulik komisjoni eesmärkide saavutamiseks;

32. märgib, et Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) värskemate välismaiseid otseinvesteeringuid puudutavate andmete kohaselt on Luksemburgil ja Madalmaadel kokku rohkem sissetulevaid investeeringuid kui USA-l, kusjuures valdav enamik neist on eriotstarbelistes üksustes, millel puudub oluline majandustegevus, ning Iirimaa on rohkem sissetulevaid investeeringuid kui Saksamaal või Prantsusmaal; juhib tähelepanu sellele, et Malta riikliku statistikaameti andmetel moodustavad välisinvesteeringud riigis 1 474 % tema majanduse mahust; märgib, et Amsterdami ülikooli teostatud uuringus selgus, et 23 % kõigist ettevõtjate investeeringutest, mis lõpuks maksuparadiisidesse jõudsid, läbisid Madalmaad; usub, et need andmed annavad selget tunnistust sellest, et mõned liikmesriigid hõlbustavad ülemäära kasumi ümberpaigutamist teiste liikmesriikide kulul;

33. palub komisjonil esitada 2018. aasta lõpuks aruande, milles hinnatakse liikmesriikide ning nendest sõltuvate jurisdiktsioonide, piirkondade või muude haldusstruktuuride maksurežiime, mis võimaldavad maksudest kõrvalehoidumist ja maksupettust ning millel võib olla kahjulik mõju ühtsele turule;

2.1.2. Suure riskiga kolmandaid riike sisaldav ELi rahapesuvastase võitluse nimekirj

34. taunib asjaolu, et komisjon ei ole siiani koostanud omaenda sõltumatut hinnangut, millega selgitada välja suure riskiga kolmandad riigid, kus esineb strateegilisi puudusi, ja mis on ette nähtud rahapesuvastase direktiivi sätetega, vaid on üksnes tuginenud rahapesuvastase töökonna (mille liige komisjon on) koostatud nimekirjale; peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole parlamendi sellesisulisi nõudmisi rahuldavalt täitnud;

35. nõuab tungivalt, et komisjon hakkaks oma nimekirja koostamiseks kiiremini tööle ja esitaks Euroopa Parlamendile aruande oma tegevuskava rakendamise kohta ja eelkõige selle kohta, kuidas ta täidab kohustust suurendada kõiki ressursse, mida finantskuritegude ennetamise rakkerühm vajab;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

36. usub, et on äärmiselt oluline, et ELi eesmärgid oleksid selles küsimuses rahapesuvastase töökonna eesmärkidest ambitsioonikamad; toonitab sellega seoses, et investeringuid inim- ja rahalistesse ressursidesse tuleb suurendada või ressursside eraldamist komisjoni sees optimeerida, et valikumenetlust tugevdada;

37. usub, et nimekirjaga tuleks soodustada seda, et jurisdiktsioonid hakkaksid seoses rahapesu ja terrorismi rahastamisega teisiti käituma, ning hoida ära, et sarnast, potentsiaalselt kahjulikku poliitikat rakendaksid ka muud riigid;

38. kutsub komisjoni üles olema nii suure riskiga kolmandaid riike sisaldava ELi rahapesuvastase võitluse nimekirja koostamisel kui ka maksuparadiiside Euroopa nimekirja läbivaatamisel keskne institutsioon, et tagada järjepidevus ja vastastikune täiendavus;

2.2. Muud maksualased õigusaktid

39. avaldab heameelt uute õigusaktide üle, mis viimase kahe aasta jooksul on LuxLeaksi tõttu vastu võetud; tervitab ELi pühendumist OECD maksubaasi kahanemise ja kasumi ümberpaigutamise projektile; nõuab, et liikmesriigid võtaksid ELi õigusaktid oma õigussüsteemi kiiresti üle ja tagaksid nende täitmise;

40. nõuab riikide lõikes ambitsioonikat avalikku aruandlust, et suurendada hargmaiste ettevõtete maksude läbipaistvust ja avalikku kontrolli, sest see võimaldaks laiemal üldsusel saada teavet teenitud kasumi, saadud toetuste ja maksude kohta, mida need ettevõtted tasuvad jurisdiktsioonides, kus nad tegutsevad; nõuab tungival, et nõukogu jõuaks kokkuleppele ettepanekus alustada läbirääkimisi teiste ELi institutsioonidega, et võtta riikide lõikes kasutusele avalik aruandlus, mis on üks peamisi meetmeid, millega muuta äriühingute maksuteave kõigi kodanike jaoks läbipaistvamaks;

41. rõhutab, et riikide lõikes koostatud avalik aruandlus võimaldab investoritel ja aktsionäridel võtta aktsionäride koosolekul ja investeerimisotsuste tegemisel arvesse äriühingute maksupoliitikat;

42. tuletab meelde, et maksualane teave peaks muutuma äriühingute finantsaruandluse oluliseks komponendiks;

43. nõuab tungival, et nõukogu saavutaks äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi mõlema etapi osas kiire ja ambitsioonika kokkuleppe; tuletab meelde, et nii äriühingute kui ka liikmesriikide makshaldurite kulude vähendamise kõrval lahendaks see siirdehindade probleemi ja tagaks ühtsel turul ausama konkurentsi; rõhutab, et maksubaaside ühtlustamine on parim lahendus, kuidas teha maksude optimeerimisele ja agressiivsele maksuplaneerimisele lõpp õiguslike vahenditega; tuletab meelde, et selleks, et tagada maksustamine seal, kus toimub majandustegevus ja luuakse väärtusi, on vaja mõistele „püsiv tegevuskoht“ uut siduvat määratlust; toonitab, et varifirmade probleemi vältimiseks, eelkõige seoses digitaalmajandusest tulenevate probleemidega, peaksid sellega kaasnema siduvad miinimumkriteeriumid, et määrata kindlaks, kas majandustegevus on liikmesriigis maksustamiseks piisav;

44. julgustab komisjoni ja liikmesriike liikuma maksustamise valdkonnas palju ambitsioonikamate reformide suunas;

45. rõhutab, et ühtse maksustamisega on võimalik kasumi ümberpaigutamine lõpetada ainult sel juhul, kui seda rakendada kogu maailmas, ning kui äriühingu tulumaksu ühtset konsolideeritud maksubaasi kohaldada ainult ELis, tekib oht, et praegune olukord, kus ühed liikmesriigid ülejäänud maailmaga võrreldes tulus kaotavad ja teatavad teised liikmesriigid ülejäänud maailma ära kasutavad, jääbki püsima; märgib, et ainult ELiga piirduv lähenemisviis võib kaotada stiimulid paigutada kasum ümber ELi siseselt, kuid anda võimaluse ja lisastiimulid viia kasum EList välja;

46. tuletab meelde oma soovitusi tagada, et maksualaseid eelotsusi käsitleva teabe automaatne vahetamine laieneks kõigile eelotsustele ja et komisjonil oleks juurdepääs kogu asjaomasele teabele, et tagada Euroopa konkrentsieskirjade järgimine⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2015. aasta resolutsioon soovitustega komisjonile läbipaistvuse, kooskõlastamise ning lähenemise tagamise kohta liidu äriühingu tulumaksu poliitikas. Soovitus A4.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

47. kutsub komisjoni üles esitama võimalikult kiiresti seadusandliku ettepaneku halduskoostöö direktiivi⁽¹⁾ muutmiseks, et edendada liikmesriikide maksukoostööd, kehtestades kohustuse vastata maksualastele rühmataotlustele, nii et üks Euroopa riik saaks pakkuda teistele riikidele kogu vajalikku teavet piiriülestele maksudest kõrvalehoidujatele süüdistuse esitamiseks; tuletab meelde oma ettepanekut muuta halduskoostöö direktiivi, et parandada liikmesriikide vahelist kooskõlastamist maksuauditite osas⁽²⁾;

48. peab kahetsusväärseks, et ELi riigiabi reeglite kohaselt kuuluvad ebaseaduslike maksusoodustuste saajatelt sisse nõutud tasumata maksud riigile, kes soodustuse andis, mitte riikidele, kelle maksubaas moonutavate maksusüsteemide tagajärjel kahanes; kutsub komisjoni üles töötama selleks välja asjakohaseid meetodeid mõjutatud liikmesriikides saamata jäänud tulu hindamiseks ja nõuetekohaseid sissenõudmismenetlusi tagamaks, et tasumata maksud jaotatakse liikmesriikidele, kus majandustegevus tegelikult aset leidis;

49. on seisukohal, et maksureformid peavad alati võimaldama kodanikepoolset kontrolli ning andma kodanikuühiskonnale juurdepääsu, teavet ja koolitust, et võimaldada kodanikel selle poliitika kujundamisel tõhusalt osaleda, mis praegu ei ole tavaks;

50. rõhutab ühtlasi, et maksualaseid õigusakte tuleb riigi või ELi tasandil lihtsustada ja koostada nii, et kõik kodanikud võiksid nendega tutvuda, ja tuleb vältida keerukust, mis teenib maksudest kõrvalehoidumise asjatundjate huve;

51. kutsub komisjoni üles esitama ettepaneku Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL (riigihangete kohta)⁽³⁾ läbivaatamiseks, mis sisaldaks meetmeid, et takistada riigiasutustel töötada äriühingutega, kes kasutavad maksuparadiise;

52. kutsub komisjoni üles algatama käitumisjuhendi töörühma (äriühingute maksustamine) 19 aastat kestnud töö põhjaliku hindamise, keskendudes tulemustele, mis on saavutatud piiriüleste kahjulike äriühingu tulumaksusüsteemide tõkestamisel, tehes seda avaliku aruande vormis; nõuab, et käitumisjuhendi töörühma tuleks nende järelduste põhjal reformida, et teha selle töö läbipaistvamaks ja tõhusamaks, kuna rühm peab mängima kesket rolli ELi pingutustes muuta olukord selles valdkonnas paremaks; nõuab, et parlament saaks selle rühma üle kontrolli ja vastutusega seotud volitused;

53. palub komisjonil koostada loetelu kahjulikest maksusüsteemidest, mille suhtes võetavates meetmetes ei ole käitumisjuhendi töörühm suutnud seni kokkuleppele jõuda, ja see loetelu avaldada; kutsub komisjoni üles hindama 2020. aastaks patenditulu maksustamise erikorraga kooskõlas oleva seosepõhise lähenemisviisi mõju ning võimaluse korral mõõtma selle mõju innovatsioonile ja maksutulude vähenemisele;

54. peab kahetsusväärseks, et Panama dokumentides on nimetatud mitut ELi liikmesriiki; kutsub komisjoni üles alustama koostöös maksuhalduritega potentsiaalselt kahjulike konkurentsi moonutavate maksu meetmete ning olemasolevate vastumeetmete ning nende meetmete teistele jurisdiktsioonidele ülekanduva mõju laiaulatuslikku hindamist liikmesriikides; nõuab mõjusa kontrollimehhanismi loomist, et jälgida liikmesriike seoses võimalike uute kahjulike maksu meetmetega, mille nad võivad kehtestada;

55. kutsub komisjoni üles esitama seadusandliku ettepaneku, et käsitleda asukoha piiriülese ümberkujundamise ja üleviimise küsimust ja anda selged eeskirjad äriühingu peakontori üleviimise kohta ELi piires, sealhulgas eeskirjad varifirmade vastu võitlemiseks;

⁽¹⁾ Nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 64, 11.3.2011, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2015. aasta resolutsioon soovitustega komisjonile läbipaistvuse, kooskõlastamise ning lähenemise tagamise kohta liidu äriühingu tulumaksu poliitikas. Soovitus B5.

⁽³⁾ ELT L 94, 28.3.2014, lk 65.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

56. nõuab tungivalt, et komisjon ja kõik liikmesriigid tagaksid selliste äriühingu tulumaksu ümberpaigutamise tavade lõpetamise, kus hargmaine ettevõtte laseb end omandada maksuparadiisis asuval väiksemal ettevõttel ja võtab üle viimase seadusjärgse asukoha, et n-ö paigutada oma peakorter ümber ja vähendada ühendatud ettevõtte üldist maksukoormust – protsessi, millele järgneb sissetulekute ettevõttest väljaviimine maksuparadiisi tehtavate maksudest mahaarvatavate maksete kaudu (näiteks laenude, litsentsitasude ja teenuste kujul), mille eesmärk on kõnealuse hargmaine ettevõtte sisemaise tulu maksustamise vältimine;
57. rõhutab vajadust pöörata erilist tähelepanu järjest enam kasutatavatele kahjulikele maksutavadele, näiteks patenditulu maksustamise erikorra, tuletisinstrumentide, vahetuslepingute kuritarvitamine, mille eesmärk on maksustamise vältimine;
58. avaldab heameelt 2016. aasta augustis riigiabi kohta tehtud komisjoni järelduse üle, et Iirimaa andis Apple'ile ebaseaduslikult 13 miljardi euro ulatuses põhjendamatu maksusoodustust; seab kahtluse alla Iiri valitsuse otsuse see otsus edasi kaevata, millega üritatakse võlguolevat summat mitte sisse nõuda;
59. palub liikmesriikidel selgitada välja kõik maksuamnestia kasutamise viisid, mis võiksid viia rahapesu ja maksudest kõrvalehoidumiseni või mis võiks takistada riiklikel ametiasutustel kasutamast esitatud andmeid finantskuritegude uurimiseks, ning teha igasugusele maksuamnestiale lõpp;
60. väljendab muret Ameerika Ühendriikide valitsuse kavatsuste üle suurendada suurte äriühingute maksusoodustusi ja finantsvaldkonna dereguleerimist; palub komisjonil jälgida tähelepanelikult Ameerika Ühendriikides kavandatavat maksureformi, mida tuntakse Blueprinti nime all, ja võimalust, et Ameerika Ühendriikides rakendatakse maksuamnestiat, et võimaldada suurte tehnoloogiaettevõtete kasumi repatrieerimist väga väikese maksumääraga;
61. kutsub liikmesriike üles tugevdama oma maksuasutusi piisava personaliga, et tagada maksutulu tõhus kogumine ja tegeleda kahjulike maksutavadega, võttes arvesse, et ressursinappus ja personalikärped ning ebapiisav väljaõpe, ebapiisavad tehnilised vahendid ja liiga piiratud uurimisvõimused on maksuhaldurite tööd teatavates liikmesriikides tõsiselt takistanud;
62. märgib ühe ELi maksustamise vältimise skeemi näitena niinimetatud Iirimaa kaksikstruktuuri, mis kaotatakse järkjärgult 2020. aastaks; kutsub kõiki liikmesriike üles tegema oma topeltmaksustamise vältimise lepingute üle järelevalvet, et hoida ära maksustamise vältimise skeemide ärakasutamist, mida võimaldavad maksualased mittevastavused;
63. taunib usaldusväärse ja erapooletu statistika puudumist maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise ulatuse kohta; rõhutab, kui oluline on töötada välja asjakohased ja läbipaistvad meetodid, et hinnata sellise tegevuse ulatust ja mõju riikide rahandusele, majandustegevusele ja avaliku sektori investeeringutele;
64. kutsub komisjoni üles andma maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise tavade seoses välja suunised, et teha selget vahet, mis on ebaseaduslik ja mis on seaduslik, isegi kui see on seaduse mõttega vastuolus, et tagada kõigile asjaomastele isikutele õiguskindlus; kutsub liikmesriike ja kolmandaid riike üles tagama, et maksudest kõrvalehoidujatele ja vahendajatele määratud trahve ja rahalisi karistusi ei saaks maksudest maha arvata;
65. rõhutab, et vastutustundliku maksustamisstrateegia elluviimist tuleb pidada ettevõtja sotsiaalse vastutuse (ESV) alussambaks ning et maksudest kõrvalehoidumise, maksustamise vältimise ja agressiivse maksuplaneerimise tavad on ESVga kokkusobimatud; kordab oma üleskutset komisjonile lisada see element ELi ajakohastatud ESV strateegiasse;
66. kutsub äriühinguid üles tegema täieliku maksukohustuste täitmise ilma igasuguse maksustamise vältimiseta ESV lahutamatuks osaks;
67. kordab TAXE2-komisjoni üleskutset luua komisjonis uus liidu maksupoliitika sidusus- ja koordineerimiskeskus, millel on võimalik hinnata ja jälgida liikmesriikide maksupoliitikat liidu tasandil ja tagada, et liikmesriikides ei rakendata mõnda uut kahjulikku maksu meetodit; soovib, et selline liidu maksupoliitika sidusus- ja koordineerimiskeskus saaks jälgida seda, kuidas liikmesriigid koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ühist liidu loetelu järgivad, ning tagada ja edendada koostööd riiklike maksuhaldurite vahel (nt seoses koolituse ja parimate tavade vahetamisega);

Kolmapäev, 13. detsember 2017

68. kordab parlamendi soovitusi⁽¹⁾ luua loend vastumeetmetest, mida liit ja liikmesriigid kui avaliku sektori asutuste, pankade ja rahastamisprogrammide osanikud ja rahastajad peaksid kohaldama äriühingute suhtes, kes kasutavad maksuparadiise agressiivse maksuplaneerimise skeemide loomiseks ega järgi seega liidu hea maksuhaldustava standardeid;

69. kordab oma üleskutset komisjonile muuta Euroopa õigusakte, sealhulgas sätteid, mis käsitlevad Euroopa Investeeringupanga (EIP) põhikirja, Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi (EFSI) määrust, nelja ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) määrust ja viit Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondi (Euroopa Regionaalarengu Fond, Euroopa Sotsiaalfond, Ühtekuuluvusfond, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond, Euroopa Merendus- ja Kalandusfond), et keelata ELi rahaliste vahendite andmine lõplikele toetusesaajatele või finantsvahendajatele, kelle puhul on tõestatud osalemine maksudest kõrvalehoidumises või agressiivses maksuplaneerimises;

70. kutsub komisjoni ja nõukogu üles looma kohustusliku standarditud avaliku Euroopa äriregistri, et saada äriühingute kohta ajakohast ja usaldusväärset teavet ning saavutada läbipaistvus tänu piiriülesele kättesaadavale ELi äriühinguid käsitlevale võrreldavale ja usaldusväärsele teabele;

71. soovitab komisjonil hinnata, millist mõju avaldab jalgpallurite piiriülene üleviimine tulude sissenõudmisele liikmesriikides, ja pakkuda välja meetmed, mida peetakse asjakohaseks märkimisväärse tulude kaotamise probleemiga tegelemiseks, muu hulgas meetmed, mis on seotud selliste üleviimiste vahendajatega;

72. palub komisjonil hoiduda kaubanduslepete sõlmimisest jurisdiktsioonidega, mille EL on määratlenud maksuparadiisidena;

2.3. Teabevahetus

73. peab kahetsusväärseks, et halduskoostöö direktiivi sätteid, mis kehtisid ajal, mida Panama dokumentide paljastustes on kajastatud, ei rakendatud mõjusalt ning et vahetatud teabe ja otsuste maht oli väike; tuletab meelde, et maksuhaldurite vaheline automaatne teabevahetus on liikmesriikide jaoks väga oluline, et tagada maksude kogumisel vastastikune abi ja luua võrdsed võimalused; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid, et edendada Euroopa liikmesriikide maksualast koostööd, kehtestades kohustuse vastata maksualastele rühmataotlustele, nii et üks Euroopa riik saaks pakkuda teistele riikidele kogu vajalikku teavet piiriülestele maksudest kõrvalehoidujatele süüdistuse esitamiseks;

74. on väga mures, et liikmesriikide poolt hargmaistele ettevõtetele väljastatud maksualaste eelotsuste arv on viimastel aastatel kasvanud, hoolimata LuxLeaksi skandaali tõttu loodud sotsiaalhüeresüsteemist;

75. rõhutab, et komisjonil peaks olema kooskõlas andmekaitse normidega juurdepääs maksustamisalase halduskoostöö direktiivi kohaselt vahetatavale kogu teabele, et selle rakendamist nõuetekohaselt kontrollida ja jõustada; rõhutab, et seda teavet tuleks hoida komisjoni hallatavas keskreistris, arvestades komisjoni ainupädevust konkurentsi valdkonnas;

76. nõuab teabe tulemuslikumat ülemaailmset vahetamist, töötlemist ja kasutamist ning nõuab tungivalt, et ühiseid aruandlusstandardeid käsitlevaid sätteid rakendataks tõhusalt ja järjepidevalt, liikudes vastastikuse hindamise süsteemis konkreetsete isikute häbistamise poliitikal karistuskorra rakendamisele; juhib tähelepanu vastastikkuse vajadusele teabevahetuses Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) ning osalevate allkirjutanud riikide vahel; kutsub liikmesriike üles toetama osalevaid arengumaid nende standardite rakendamisel; rõhutab, et riikidel ei tule mitte ainult võtta

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2015. aasta resolutsioon soovitustega komisjonile läbipaistvuse, kooskõlastamise ning lähenemise tagamise kohta liidu äriühingu tulumaksu poliitikas. Soovitus C3.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

kasutusele ühine aruandlusstandard, vaid ka seda süsteemi rakendada ja tagada andmete kõrge kvaliteet; juhib tähelepanu senise ühise aruandlusstandardi puudustele ja väljendab rahulolu, et OECD tegeleb standardi viimistlemisega, et teha see paremini toimivaks; palub komisjonil anda oma panus tuvastatud puuduste kõrvaldamisse;

77. nõuab tõhustatud avalikke äriregistreid ja tegelike tulusaajate avalikke registreid ning avalikku riikidepõhist aruandlust, et saada üle nendest piirangutest, mis on kehtestatud teabevahetuse nõudega OECD 2017. aasta juunis vastuvõetud dokumendis „Mitmepoolsed konventsioonid, millega rakendatakse maksukokkuleppega seotud meetmeid, et ennetada maksubaasi kahanemist ja kasumi ümberpaigutamist“, mis lubab riikidel valida partnereid, võimaldades nii praktikas bilateralismi;

78. rõhutab, et potentsiaalselt agressiivse piiriülese maksuplaneerimise korraldustega (DAC 6) seoses peaks kohustuslikule automaatsele teabevahetusele olema ligipääs mitte ainult maksuhalduritel;

79. kutsub komisjoni üles tagama vastastikuse teabevahetuse ELi ja kolmandate riikide vahel, kes ei ole kasutusele võtnud rahvusvaheliselt kokku lepitud standardeid; rõhutab, et on vaja mõjusaid karistusi finantseerimisasutustele, kellel on Euroopa kliendid ja kes ei järgi automaatse teabevahetuse standardeid; leiab, et sellisele ettepanekule tuleks lisada vaidluste lahendamise mehhanism, et lahendada võimalikud vastuolud ELi ja kolmandate riikide vahel; tuletab meelde oma soovitusi kehtestada kinnipeetav maks või võtta muid sama mõjuga meetmeid, et hoida ära maksustamata kasumi väljaviimine EList;

80. on seisukohal, et asutused, kes on kohustatud maksuhalduritele teavet andma, peavad olema need, kes on loetletud rahapesu tõkestamise direktiivis, eelkõige:

1) krediidasutused;

2) finantseerimisasutused;

3) järgmised füüsilised või juriidilised isikud nende kutsetegevuse puhul:

a) audiitorid, raamatupidamis- või nõustamisteenuse osutajad ja maksunõustajad;

b) notarid ja teised sõltumatud õigusteenuse osutajad, kui nad osalevad oma kliendi heaks või tema nimel mõnes finants- või kinnisvaratehingus või aitavad kliendil kavandada või täita tehingut, mis on seotud järgmisega:

i) kinnisasja või ettevõtte ost ja müük

ii) kliendi raha, väärtpaberite või muu vara haldamine,

iii) panga-, hoiu- või väärtpaberikontode avamine või haldamine,

iv) äriühingute asutamiseks, tegevuseks või juhtimiseks vajalike sissemaksete hankimine,

v) usaldusfondide, äriühingute, sihtasutuste või sarnaste üksuste asutamine, korraldamine või juhtimine;

c) usaldusfondi- või äriühinguteenuste pakkujad, kes ei ole juba hõlmatud alapunktiga a või b;

d) kinnisvaravahendajad;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

- e) muud isikud, kes kauplevad kaupadega, kui see hõlmab vähemalt 10 000 euro väärtuses sularahamakse tegemist või saamist, sõltumata sellest, kas tehingu eest arveldatakse ühe maksega või mitme maksega, mis näivad olevat seotud;
- f) hasartmänguteenuste osutajad;

3. Rahapesu**3.1. Rahapesuvastased õigusaktid**

81. rõhutab, et liikmesriigid peaksid kõiki rahapesuvastase direktiivi sätteid rakendama tõhusalt ja järjepidevalt; palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada õigusaktide korrektne täitmine; palub komisjonil seiresüsteeme tugevdada ja eraldada nende jaoks piisavad vahendid; palub, et komisjon eraldaks oma töörihmale finantskuritegude ennetamiseks rohkem vahendeid;

82. rõhutab, et neljanda rahapesuvastase direktiiviga loodud õigusraamistikus on täielikult keelustatud anonüümsed esitajaaktsiad, mis on juhul, kui ei toimu nõuetekohast registreerimist, osutunud kasulikuks rahvusvaheliste rahapesuskeemide loomise vahendiks; palub, et liikmesriigid rakendaksid nõuetekohaselt 26. juunil 2017. aastal jõustunud neljandat rahapesuvastast direktiivi ja tagaksid selle täitmise; palub komisjonil teha järelevalvet kõnealuse direktiivi nõuetekohase ülevõtmise ja rakendamise üle;

83. palub komisjonil algatada rikkumismenetlused nende liikmesriikide puhul, kes ei ole Panama dokumentidest ja muudest infoleketest selgunu kohaselt liidu õigust järginud;

84. rõhutab, et vältimaks võimalust, et lõplikud tegelikud tulusaajad jäävad anonüümseks, on vaja äriühingute, sihtasutuste, usaldusfondide ja muude sarnaste õiguslike üksuste kohta tegelike tulusaajate registreid, mida korrapäraselt ajakohastatakse, mis on ühtlustatud ja omavahel ühendatud ja mida saavad kasutada kõik; nõuab, et tegeliku tulusaaja määratluses ette nähtud osaluse praegust suurust vähendataks; on seisukohal, et EL ja selle liikmesriigid peavad ise kõige rohkem propageerima rahvusvahelistel foorumitel lõplike tegelike tulusaajate läbipaistvuse standardeid;

85. rõhutab, et Prantsusmaa rahapesu andmebüroo esindajad nõudsid Euroopa Parlamendis tegutsavas rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva liidu õiguse kohaldamisel ilmnenud väidetavate rikkumiste ja haldusomavoli uurimise komisjonis, et vastavalt soovitusetele nr 26, mille rahapesuvastane töökond (FATF) on andnud finantsjärelevalve kohta, tuleks ELi tasandil sõnaselgelt sätestada, et pädev järelevalveasutus võib teha järelevalvet isegi kontserni emaettevõtja üle;

86. kutsub komisjoni üles tegema üldsuse juurdepääsuga kinnistusraamatute loomise üle järelevalvet;

87. nõuab, et tegelike tulusaajatena tehtaks kindlaks kõik füüsilised isikud, kes tegelikult omavad või kontrollivad juriidilist isikut (välja arvatud reguleeritud turul registreeritud äriühingud, mille suhtes kohaldatakse liidu õigusega kooskõlas olevaid avalikustamismõndeid või samaväärseid rahvusvahelisi standardeid, millega tagatakse, et omanikke puudutav teave on läbipaistev), st kõik isikud, kellele kuulub juriidilisest isikust otse või kaudselt vähemalt üks aktsia või samaväärne väiksem osa, sh isikud, kes omavad või kontrollivad juriidilist isikut esitajaaktsiate või muude vahendite kaudu;

88. märgib, et nende tehingutega kaudu hoiustatud ebaseaduslik raha muutub seaduslikuks rahaks, mis on saadud õiguspärasest tehingutest; rõhutab seetõttu, et rahapesuvastaseid eeskirju tuleks hakata kohaldama ka kinnisvaraturul, et ei tekiks uut ebaseadusliku tegevuse liiki;

89. rõhutab, et kliendi suhtes rakendavate hoolsusmeetmete võtmist tuleb paremini tagada, sest nii on võimalik kindel olla, et kliendi profiiliga kaasnevaid ohte on korrektselt hinnatud; rõhutab, et hoolsusmeetmete võtmise kohustuse täitmise eest peaks isegi väljastellimise korral vastutama alati kohustatud isikud; nõuab, et vastutus peab olema selge ja juhuks, kui käitatakse hooletult või väljastellimisel tekib huvide konflikt, tuleb ette näha karistused; on peale selle veendunud, et kohustatud isikute hulka tuleks muu hulgas arvata ka kinnisvaramaaklerid, tagamaks, et kliendi suhtes rakendatavaid hoolsusmeetmeid kohaldatakse nii reguleeritud kui ka praegu reguleerimata üksuste suhtes; nõuab, et kliendi suhtes rakendatavaid hoolsusmeetmeid tuleb ELi tasandil ühtlustada ning selleks tuleb menetlused korraldada nii, et nõuetele vastavus on tagatud;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

90. on veendunud, et karistused, mida rahapesu, maksudest kõrvalehoidumise ja maksupettuse eest määratakse, peaksid olema karmimad ja heidutavamad ning, kui liikmesriigid eraldavad selliste ebaseaduslike tegevustega võitlemiseks vahendeid, peaks nad lähtuma tekkivatest ohtudest; peab sellega seoses kiiduväärseks komisjoni ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv rahapesu vastu võitlemise kohta kriminaalõiguse abil (COM(2016)0826); kutsub liikmesriike üles kaaluma, kas väga ränkade maksupettuse juhtumite korral tuleks kokkuleppemenetlus keelustada; märgib aga, et sellele lisaks peaksid EL ja liikmesriigid töötama iga kategooria kohustatud isikute jaoks välja meetmed, mille abil heidutada neid rahapesus osalemast ja muuta see kahjumlikuks; kutsub liikmesriike üles rahapesu puhul kehtiva aegumistähtaaja läbi vaatama, et vältida juhtumite aegumist pädevate asutuste tegevusetuse tagajärjel;

91. nõuab, et Euroopa tasandil kasutataks tõhusat kontrollimehhanismi, mille alla kuuluvad ka seotud jurisdiktsioonid, sest poliitiliste või muude takistuste tõttu võib hindamine, mida rahapesuvastases töökonnas üksteise kohta ja vastastikku korrapäraselt tehakse, kergesti nurjuda;

92. rõhutab, et ELi tasandil tuleb kokku leppida, kuidas riikliku taustaga isikut ühtmoodi mõista ja määratleda;

93. nõuab, et ELi tasandil ühtlustataks maksukuritegude määratlus ja loodaks spetsiaalne kriminaalõiguslik vahend, mis tuleb vastu võtta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 83 lõike 2 alusel või, kui liikmesriigid ei suuda kokku leppida, kuidas konkurentsitingimuste moonutamine siseturul lõpetada, siis Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 116 alusel; nõuab, et ELi tasandil ühtlustataks rahapesu eelkuriteo määratlus ja vähendaks erandeid, mida liikmesriigid võivad teha, et koostööst ning teabevahetusest keelduda; tuletab meelde, et Euroopa Parlament on neljanda ja viienda rahapesuvastase direktiivi muutmisel olnud seisukohal, et maksukuritegude puhul ei tohiks kehtida nõue karistada vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetmega;

94. on mures selle pärast, et inimeste jaoks, kes ei ole ELi residendid, võetakse vastu kodakondsuse programme (kolmandate riikide kodanikele mõeldud nn kuldse viisa või investoriprogrammid), millega antakse kodakondsus vastutasuks finantsinvesteeringute eest, ilma et kliendi suhtes rakendataks korrektseid või üldse mingeid hoolsusmeetmeid; palub komisjonil hinnata, kas liikmesriigid järgivad selliste programmide alusel kodakondsuse andmisel rahapesuvastast direktiivi ja teisi asjaomaseid ELi õigusakte;

95. palub komisjonil ja nõukogul suhtuda tõsiselt põhjalikesse muudatusesse, mis Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjon ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon neljanda rahapesuvastase direktiivi (COM(2016)0450) läbivaatamisel tegi ja mille üle hääletati 28. veebruaril 2017⁽¹⁾ ning millega kaotatakse kehtivatest rahapesuvastastest õigusaktidest paljud lüngad ja muudetakse õigusaktid rangemaks, näiteks tänu sellele, et tegeliku tulusaaja määratlust täpsustatakse, kõrgema astme juhte, varidirektoreid ja muid volitatud isikuid ei lubata käsitleda tegeliku tulusaajana (välja arvatud juhul, kui nad vastavad kriteeriumidele), üldsusele antakse äriühingute ja usaldusfondide tegeliku tulusaaja registritele täielik juurdepääs ning rahapesuvastase direktiivi rikkumise puhul rakendatakse tõhusamat karistuse mehhanismi; nõuab seepärast tungivalt, et komisjon ja nõukogu ei muudaks käimasolevatel kolmepoolsetel läbirääkimistel Euroopa Parlamendi mõjusat ettepanekut nõrgemaks;

96. nõuab, et riskidele, mis kaasnevad uute tehnoloogiate ja finantstoodetega, nagu tuletisinstrumendid, vahetuslepingud ja virtuaalvaluutad, pöörataks suuremat poliitilist ja õiguslikku reguleerimist puudutavat tähelepanu⁽²⁾;

97. palub komisjonil hinnata, kuidas saaks uute tehnoloogiate, näiteks kordumatu elektroonilise identiteedi abil, raskete finantskuritegude tuvastamist hõlbustada, ning tagada, et seejuures austatakse põhiõigusi, sealhulgas õigust eraelu puutumatussele;

⁽¹⁾ Vt raportit A8-0056/2017.

⁽²⁾ Brooke Harringtoni ja teiste ekspertide kuulamine rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva liidu õiguse kohaldamisel ilmnenuid väidetavate rikkumiste ja haldusomavoli uurimise komisjonis (PANA-komisjonis) 24. jaanuaril 2017.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

98. nõuab, et komisjon hindaks kindlasti, kuidas mõjutavad rahapesu ja maksukuritegusid interneti-hasartmängud, virtuaalvaluutad, krüptoraha, plokiahela ja finantstehnoloogia; palub komisjonil peale selle mõelda võimalikele meetmetele, sh õigusaktidele, millega luua nende tegevuste jaoks õigusraamistik ja tänu sellele rahapesuks kasutatavaid vahendeid vähendada;

99. nõuab tungivalt, et kuritegevuse käigus saadud vara konfiskeeritaks; nõuab sellega seoses, et kiiresti võetaks vastu määrus, milles käsitletakse arestimis- ja konfiskeerimisotsuste vastastikust tunnustamist, mille eesmärk on kuritegeliku vara piiriülest sissenõudmist lihtsustada; rõhutab, et õigusvahend, mille komisjon on kavandanud, võimaldab paremat koostööd ja nimetatud otsuste lihtsamat tunnustamist ning järgida samal ajal subsidiaarsuse põhimõtet;

100. rõhutab, et vaja on ka meetmeid, millega viia riiklikud strateegiad kooskõlla selliste Euroopa Liidu ametite ja organite nagu Europoli, Eurojusti ja Euroopa Pettustevastase Ameti strateegiatega; nõuab, et koostöö soodustamiseks kaotataks teabevahetust pärssivad õiguslikud takistused;

101. peab kiiduväärseks Portugali valitsuse hiljutist otsust, millega keelatakse esitajaaktsiate emiteerimine ning nähakse ette praeguste esitajaaktsiate muutmine nimelisteks väärtpaperiteks, ning nõuab tungivalt, et komisjon teeks ettepaneku võtta samasuguse mõjuga õigusakt vastu kogu ELi jaoks;

102. nõuab, et pädevad asutused peaksid juhatuse liikmete ja ELi krediidasutuste aktsionäride sobivuse ja nõuetekohasuse kontrollimisel olema palju rangemad; on veendunud, et tuleb kehtestada tingimused, mille alusel on pädevatel asutustel võimalik teha nii aktsionäride kui ka juhatuse liikmete hindamiskriteeriumide üle pidevat järelevalvet, sest praegu on heakskiitu pärast selle andmist väga raske tühistada; on peale selle veendunud, et süüdistustele vastuväidete esitamiseks peaks olema rohkem aega ja paindlikumad võimalused, eriti siis, kui pädevatel asutustel on vaja ise korraldada juurdlus, mille käigus kontrollida kolmandates riikides toimunu ja poliitilise taustaga isikute kohta esitatud teavet;

3.2. Rahapesu andmebürood

103. on veendunud, et kui Euroopa rahapesu andmebüroode staatust ja tööpõhimõtteid ühtlustada, siis teabevahetus paraneb; kutsub komisjoni üles alustama rahapesu andmebüroo platvormi raames projekti, millega teha kindlaks, milliseid teabeallikaid rahapesu andmebürood praegu kasutada saavad; palub komisjonil esitada suunised selle kohta, kuidas Euroopa rahapesu andmebüroode ülesandeid ja pädevusi paremini ühtlustada, ning teha selleks kindlaks, milline minimaalne ühtne ulatus ja sisu peavad olema finants-, haldus- ja õiguskaitseteabel, mille rahapesu andmebürood peaksid saama ja mida neil peaks olema õigus üksteisega vahetada; on veendunud, et suunistes tuleks ühtlasi selgitada, kuidas mõista rahapesu andmebüroode strateegilise analüüsi ülesandeid;

104. on veendunud, et muutumaks tõhusamaks, peaks kõigil Euroopa rahapesu andmebüroodel olema piiramatult ja otsene juurdepääs kogu teabele, mille on nende ülesannete kohta esitanud kohustatud isikud või mis on saadud registrist; rahapesu andmebüroodel peaks olema õigus saada seda teavet ka siis, kui seda nõuab mõni teine liidu rahapesu andmebüroo, ja õigus teavet nõudva rahapesu andmebürooga teavet vahetada;

105. soovib, et rahapesu andmebüroode vahelise teabevahetuse parandamiseks peaksid liikmesriigid kaotama rahapesuvastase direktiivi rakendamisel nõude, mille kohaselt peavad rahapesu andmebürood saama kolmandalt isikult loa, kui nad soovivad teise andmebürooga teavet jagada jälituseesmärgil; kutsub komisjoni üles esitama rahapesuvastase direktiivi üldsätete kohta suunised, milles käsitletakse eelkõige juhtumeid, kus rahapesu andmebürooga tuleb teavet vahetada omaalgatuslikult ja viivitamata;

106. rõhutab, et teavet tuleb paremini vahetada nii riigi tasandi pädevate asutuste kui ka eri liikmesriikide rahapesu andmebüroode vahel; kutsub komisjoni üles looma ELi ühildussüsteemi, mille abil kogutavat ja vahetatavat teavet standardida ning rahapesu andmebüroode vahel koostööd tõhustada; juhib tähelepanu sellele, et sellega seoses tuleks tugevdada nii Europoli alla kuuluvat rahapesu andmebüroode sidevõrku (FIU.net) kui ka Europoli ennast – mis on vajalik eelkõige selleks, et saada rahapesu andmebüroode teabevoogude, tegevuse ja nende tehtud analüüsi tulemuste kohta teavet ja statistikat – ning suurendada Eurojusti pädevust ja vahendeid, mille abil rahapesu ja maksudest kõrvalehoidumise vastu võideldakse; kutsub liikmesriike peale selle üles andma rahapesu andmebüroodele rohkem inimressursse ning rahalisi ja tehnilisi vahendeid, et nende uurimis- ja koostöösuutlikkus suureneks ja nad saaksid kahtlaste tehingute kohta esitatud teateid (mille arv on suurenenud) korrektselt menetleda ja kasutada;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

107. märgib, et ELi ja üleilmsel tasandil tuleks muuta ja ühtlustada piiranguid, mis rahapesu andmebüroode vahetatava teabe kasutamisele on seatud, et teavet saaks kasutada maksukuritegude tõkestamiseks ja tõendite saamiseks;

108. rõhutab, et isikute määramine rahapesu andmebüroodes juhtivatele ametikohtadele peab olema sõltumatu ja poliitiliselt erapooletu, valik peab põhinema kvalifikatsioonil ning valimisprotsess peab olema läbipaistev ja järelevalvega; rõhutab, et on vaja ühtseid eeskirju, millega kindlustada maksupettuse- ja rahapesuvastaste eeskirjade täitmise tagamise eest vastutavate institutsioonide sõltumatus, ning et õiguskaitseasutused, kes võtavad rahapesu andmebüroode aruannete alusel järelemeetmeid, peavad olema täiesti sõltumatud;

109. palub komisjonil kontrollida, kas seda nõuet täidetakse kõigis liikmesriikides;

110. kinnitab seisukohta, mida Euroopa Parlament on viienda rahapesuvastase direktiiviga seoses väljendanud Euroopa rahapesu andmebüroo loomise kohta ja selle kohta, et teabevahetuseks on vaja tõhusat ja koordineeritud süsteemi ning keskandmebaase; rõhutab, et liikmesriikide rahapesu andmebüroosid tuleb toetada, eelkõige piiriüleste juhtumite puhul;

111. rõhutab, et pädevad asutused ei tohiks sattuda olukorda, kus nad on üle koormatud seetõttu, et maksunõustajad ja maksumaksjad kasutavad üha rohkem digitehnoloogiaid; usub, et pädevad asutused peaksid seda arvestades omaenda vahendeid arendama ja uurimissuutlikkust suurendama; on veendunud, et see võib anda pädevatele asutustele uusi võimalusi, kuidas lahendada pidev ressursside eraldamise probleem või parandada pädevate asutuste koostööd;

4. Finantsvahendajad

112. peab kahetsusväärseks, et finantsvahendajate tegevus ei ole ELis ühtlaselt reguleeritud; palub nõukogul kiiresti analüüsida ettepanekut, mille komisjon esitas kohustusliku automaatse teabevahetuse kohta maksustamise valdkonnas seoses piiriüleste kokkulepetega (COM(2017)0335), ja see vastu võtta, sest nii on võimalik kehtestada finantsvahendajatele karmimad aruandluskohustused; innustab liikmesriike analüüsima, milline kasu tekiks, kui seda direktiivi hakataks kohaldama ka ainult riigisest juhtumite suhtes;

113. rõhutab, et selle ettepanekuga tuleb kaotada lüngad, mille abil võidakse makse agressiivselt planeerida, ja selleks tuleb agressiivse maksuplaneerimisega seotud finantsvahendajatele koostada uued eeskirjad;

114. märgib, et suur osa varahaldusest on endiselt reguleerimata ja tuleks kehtestada siduvad rahvusvahelised eeskirjad ja standardid, millega luua võrdsed võimalused ning seda tegevusala paremini reguleerida ja piiritleda; kutsub sellega seoses komisjoni üles tegema selliste standardite ja normide kehtestamise nimel tööd kõikidel asjassepuutuvatel rahvusvahelistel foorumitel;

115. tunnustab, et iseorganiseerumise ja enesereguleerimise üle tuleb järelevalvet teha; palub komisjonil hinnata, kas selleks, et tagada kohustatud isikute enesereguleerimise piisav järelevalve (st eraldiseisva ja sõltumatu riikliku reguleeriva asutuse / järelevalveasutuse kaudu), on vaja ELi meetmeid ja kas oleks võimalik koostada õigusakt;

116. kutsub komisjoni üles andma koostöös liikmesriikide ja järelevalveasutusega välja suunised, kuidas kohustatud isikute aruandlusvorme ühtlustada, et rahapesu andmebüroodel oleks teavet lihtsam töödelda ja vahetada;

117. nõuab, et maksuvahendajate tegevust reguleeritaks meetmetega, mis heidutaks neid tegelemast maksudest kõrvalehoidumisega ja maksustamise vältimisega ning tegelike tulusaajate varjamisega;

118. rõhutab, et juhul, kui vahendaja asub väljaspool ELi, tuleb asjassepuutuvalt maksumaksjalt nõuda, et ta saadaks võimaliku agressiivse maksuplaneerimise teabe enne selliste plaanide elluviimist otse oma riigi maksuhaldurile, et sel oleks võimalik maksuriskide vastu meetmeid võtta;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

119. on veendunud, et kogu sektori jaoks oleks kasulik, kui finantsvahendajate tegevuse kohta kehtestataks rangemad eeskirjad, sest ausad finantsvahendajad ei jääks siis enam ebaausas konkurentsiasendis ebasoodsasse olukorda ja tekiks selge ettekujutus, millised finantsvahendajad tegutsevad ausalt;

120. nõuab, et pankadele ja finantsvahendajatele, kes on ebaseaduslikes maksuskeemides või rahapesus osalenud teadlikult, tahtlikult ja pidevalt, määrataks nii ELi kui ka liikmesriigi tasandil tõhusamad, heidutavamad ja proportsionaalsemad karistused; rõhutab, et karistused tuleks määrata ettevõtetele endile ning ka juhtkonna tasandi töötajatele ja juhatuse liikmetele, kes skeemide eest vastutavad; rõhutab, et karmid karistused on väga tähtsad, ja usub, et kui tõendatud juhtumite puhul kasutatakse avalikku häbistamist, siis oleks finantsvahendajatel kohustustest kõrvale hiilimiseks vähem julgust ja eeskirjade täitmiseks suurem motivatsioon;

121. kutsub liikmesriike üles tagama, et sektoreid, kus tegelike tulusaajate läbipaistmatute süsteemide riske on kõige rohkem (mis tehti kindlaks hinnangus, mille komisjon koostas rahapesuga kaasnevate riskide kohta), seirataks ja kontrollitaks tõhusalt; palub liikmesriikidel koostada suunised, milles käsitletakse riskitegureid, mis kaasnevad tehingutega, milles osalevad maksunõustajad, audiitorid, raamatupidamisteenuse osutajad, notarid ja muud sõltumatud õigusala esindajad;

122. nõuab rahapesu, maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumisega seotud eeskirjade ja nende hoiatava mõju paremat jõustamist, suurendades selleks eelkõige maksu- ja rahapesualast nõu andvaid spetsialiste puudutavaid jõustamismeetmeid käsitleva parema avaldatud statistika kaudu nähtavust laiemas üldsuses ees;

123. rõhutab vajadust maksuspetsialistidena tegutsevate finantsvahendajate riiklike sertifitseerimiskavade suurema kontrolli, järelevalve ja koordineerimise järele ELis; palub liikmesriikidel loada tühistada, kui leiab kinnitust, et finantsvahendajad on aktiivselt osalenud piiriülese maksudest kõrvalehoidumise, ebaseadusliku maksuplaneerimise ja rahapesu edendamisel või võimaldamisel;

124. kutsub komisjoni üles hindama, kas liikmesriikide pädevad asutused on järginud finantsvahendajate litsentsimismenetlusi, mis on liidu õigusaktidega juba ette nähtud, nt kapitalinõuete neljandas direktiivis;

125. nõuab, et kutsealal kehtestataks meetodika, mille kohaselt kutsesaladuse põhimõtte ei takista nõuetekohaste teadete esitamist kahtlaste tehingute kohta või muust võimalikust ebaseaduslikust tegevusest teatamist, ilma et see piiraks õigusi, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta ja kriminaalõiguse üldpõhimõtetega, või parandataks olemasolevat meetodikat, millel oleks sama mõju;

126. palub liikmesriikidel luua tingimused, mis takistaksid ELis asuvatel vahendajatel tegutseda jurisdiktsioonides, mis kuuluvad koostööd mittetegevate maksujurisdiktsioonide ELi loetellu, ning jurisdiktsioonides, mis kuuluvad niisuguste riikide ELi loetellu, kelle rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse korras esineb strateegilisi puudusi, ning jätta nad selleks näiteks välja avalikest hangetest; palub ühtlasi komisjonil koostada mõjuhinnangu, milles hinnatakse võimalust keelata ELis asuvatel vahendajatel tegutseda jurisdiktsioonides, mis kuuluvad koostööd mittetegevate maksujurisdiktsioonide ELi loetellu, ning jurisdiktsioonides, mis kuuluvad niisuguste riikide ELi loetellu, kelle rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse korras esineb strateegilisi puudusi;

127. rõhutab, et rahvusvahelise koostöö parandamiseks tuleks auditeerimis- ja raamatupidamisarvestuse nõuded kooskõlastada ülemaailmsel tasandil, et takistada raamatupidamis- ja auditeerimisettevõtete osalemist ebaseaduslikes maksustruktuurides; on sellega seoses veendunud, et rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite paremat rakendamist tuleks pidada tõhusaks vahendiks;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

4.1. Pangad

128. julgustab kõiki liikmesriike vastavalt neljanda rahapesuvastase direktiivi soovitudele looma pangakontode registreerimisüsteemid või elektroonilised andmeotsingu süsteemid, mis tagaksid rahapesu andmebüroodele ja pädevatele asutustele juurdepääsu pangakontosid käsitlevale teabele; soovib kaaluda võimalust standardida ja ühendada omavahel riiklikud pangakontode registrid, mis sisaldavad kõiki füüsiliste või juriidiliste isikutega seotud kontosid ja on pädevatele asutustele ja rahapesu andmebüroodele hõlpsasti kättesaadavad;

129. soovib, et selline pangakontode register võiks registreerida ja avaldada statistilisi andmeid tehingute kohta maksuparadiiside ja suure riskiga riikidega ning eristada teavet tehingute kohta seotud ja mitteseotud osapooltega ning iga liikmesriigi kohta;

130. tunnistab, et tuvastati pankade osalemine neljas laiaulatuslikus tegevuses, nimelt *offshore*-struktuuride pakkumises ja haldamises, *offshore*-üksustele pangakontode avamises, muude finantstoodete pakkumises ja korrespondentspanganduses⁽¹⁾; rõhutab, kui tähtis on muuta korrespondentspangandust käsitlevad õigusaktid selgemaks ja rangemaks seoses vahendite ülekandmisega *offshore*- ja koostööd mittetegevatesse jurisdiktsioonidesse ning lisada kohustus lõpetada tegevus juhul, kui ei esitata teavet tegelike tulusaajate kohta;

131. nõuab, et pankadele kohaldataks rangelt tulemuslikke karistusi, millega nähakse ette rahapesu, maksudest kõrvalehoidumise või agressiivse maksuplaneerimise edendamises või võimaldamises tõendatult osalenud finantsasutuste panganduslitsentside peatamine või kehtetuks tunnistamine;

132. rõhutab, kui oluline on parem koordineerimine pankade peakontorite ja tütarettevõtjate vahel nii ELi sees kui ka kolmandate riikide suhtes, et tagada asutusesiseste käitumisjuhendite ja rahapesuvastaste õigusaktide täielik järgimine;

133. rõhutab, et liikmesriikide pangandusjärelvalve kontrollidega tuleks ette näha süstemaatilised ja pistelised kontrollid, et tagada rahapesuvastaste eeskirjade täielik rakendamine kõikides pankades;

134. nõuab Euroopa Keskpangale (EKP) ja Euroopa Pangandusjärelvalvele (EBA) suuremate volituste andmist korrapärase vastavuskontrollide (nii etteteatamisega kui ka eelneva hoiatuseta) läbiviimiseks kogu ELi pangandussektoris praeguse kontrollisüsteemi asemel, mille puhul viiakse kontrollid läbi ainult juhul, kui konkreetset juhtumit uuritakse või see on saanud avalikuks;

135. nõuab, et analüüsita, kas oleks teostatav anda järelvalveasutustele õigus korraldada pangajuurdlus juhtudel, kui konto omanik ei ole nimeliselt teada;

136. väljendab heameelt ELi finantsüsteemi riskide ja nõrkuste olemasoleva analüüsi üle; rõhutab, et on tähtis teha kindlaks uued tehnoloogiad ja finantstooted, mida võidakse kasutada rahapesu eesmärgil; nõuab selle analüüsi põhjal, et rahapesu käsitlevad sätted lisataks kõikidesse uutesse ettepanekutesse, milles käsitletakse selliseid uusi tehnoloogiaid, sealhulgas finantstehnoloogiat;

137. nõuab, et Madalmaade eeskujul koostataks pankurite vandetöötus, mis kujutaks endast sektori vabatahtlikku siduvat kohustust mitte teha tehinguid maksuparadiisidega;

4.2. Juristid

138. juhib tähelepanu asjaolule, et kutsesaladust ei tohi kasutada õigusvastaste tegude kaitsmise, varjamise ega ka seaduse mõtte rikkumise eesmärgil; nõuab tungivalt, et kutsesaladuse põhimõte ei tohiks takistada nõuetekohaste teadete esitamist kahtlaste tehingute kohta või muust võimalikust ebaseaduslikust tegevusest teatamist, ilma et see piiraks õigusi, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta ja kriminaalõiguse üldpõhimõtetega; kutsus liikmesriike üles andma välja

⁽¹⁾ „The Panama Papers: Breaking the Story of How the World's Rich and Powerful Hide their Money“ (Panama dokumendid: Lugu sellest, kuidas maailma rikkad ja mõjuvõimsad oma varasid varjavad), Obermayer and Obermaier, 2016.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

suuniseid vastava eriala töötajatele õigusliku kutsesaladuse põhimõtte tõlgendamise ja kohaldamise kohta ning tõmbama selge piiri tavapärase kohtualase nõustamise ja finantssektori ettevõtjana tegutsevate juristide vahele;

139. rõhutab, et jurist, kes tegutseb valdkonnas, mis läheb kaugemale tema konkreetsest kaitse- või kohtus esindamise ja õigusnõu andmise ülesandest, võib teatavate avaliku korra säilitamisega seotud tingimuste korral olla kohustatud esitama ametiasutustele teatava enda valduses oleva teabe;

140. rõhutab, et kliente nõustavad juristid tuleks seadusega karistatavate maksudest kõrvalehoidumise ja agressiivse maksuplaneerimise kavade ja rahapesuskeemide väljatöötamise puhul õiguslikult kaasvastutusele võtta; juhib tähelepanu asjaolule, et kui juristid osalevad pettuses, siis tuleb neile süstemaatiliselt määrata nii kriminaal- kui ka distsiplinaar karistus;

4.3. Raamatupidamisarvestus

141. rõhutab, et rahvusvahelise koostöö parandamiseks tuleks auditeerimis- ja raamatupidamisarvestuse nõuded ülemaailmsel tasandil paremini kooskõlastada, austades samal ajal Euroopa demokraatliku legitiimsuse, läbipaistvuse, vastutuse ja usaldusvärsuse standardeid, et takistada raamatupidamis- ja auditeerimisettevõteteid ja ka individuaalseid nõustajaid maksudest kõrvalehoidumise, agressiivse maksuplaneerimise ja rahapesu struktuure välja töötamast; nõuab hiljuti vastu võetud auditpaketi ⁽¹⁾ ja Euroopa audiitorite järelevalveasutuste komitee (CEAOB) nõuetekohast jõustamist uue raamistikuna riiklike auditijärelevalve asutuste vaheliseks koostööks ELi tasandil, eesmärgiga tugevdada auditijärelevalvet kogu ELi ulatuses; on sellega seoses veendunud, et rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite paremat rakendamist tuleks pidada tõhusaks vahendiks selle tagamisel, et austataks ELi läbipaistvuse ja aruandluskohustuse standardeid;

142. märgib, et ELi olemasolevat ettevõtete rühma loomiseks vajaliku kontrolli määratlust tuleks kohaldada raamatupidamisettevõtete suhtes, mis on selliste ettevõtete võrgustiku liikmed, mis on seotud õiguslikult jõustatavate lepingupõhiste kokkulepetega, millega sätestatakse nime jagamine või turustamine, kutsesstandardid, kliendid, tugiteenused, rahalise või kutsealase kahjukindlustuse süsteem, nagu prognoositakse direktiivis 2013/34/EL ⁽²⁾ teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete kohta;

143. palub komisjonil esitada seadusandliku ettepaneku raamatupidamisettevõtete ning finants- või maksuteenuste osutajate eristamise kohta ning kõigi nõustamisteenuste kohta, sealhulgas liidu õigusele mittevastavuse korra kohta maksunõustajatele, et takistada neid nõustamast korraga avaliku sektori maksuhaldureid ja maksumaksjaid ning hoida ära muud huvide konfliktid;

4.4. Usaldusfondid, usaldusisikud ja muud sarnased õiguslikud üksused

144. mõistab teravalt hukka usaldusfondide, usaldusisikute ja muude sarnaste õiguslike üksuste kuritarvitamise rahapesu vahendina; nõuab seepärast selgeid eeskirju, millega lihtsustatakse tegelike tulusaajate otsust tuvastamist, sh usaldusfondide kohustus eksisteerida ametlikult ja olla registreeritud liikmesriigis, kus usaldusfond on loodud, kus seda hallatakse ja juhitakse;

145. nõuab kõigi kaubanduslike ja mittekaubanduslike usaldusfondide, usaldusisikute, sihtasutuste ja muude sarnaste õiguslike üksuste osapoolte kohta ühtlustatud, korrapäraselt ajakohastatavaid, omavahel ühendatud ja avalikkusele kättesaadavaid tegelike tulusaajate registreid ELi tasandil, et luua alus ülemaailmsele registrile;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/56/EL, millega muudetakse direktiivi 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud raamatupidamise aastaaruannete kohustuslikku auditit (ELT L 158, 27.5.2014, lk 196) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 537/2014, mis käsitleb avaliku huvi üksuste kohustusliku auditi erinõudeid ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2005/909/EÜ (ELT L 158, 27.5.2014, lk 77).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

Kolmapäev, 13. detsember 2017

146. Rõhutab, et ELi usaldusfondide registris peaksid sisalduma:

- a) usaldusisikute nimed ja aadressid ning kõigi nende isikute nimed ja aadressid, kelle juhiste järgi nad tegutsevad;
- b) usaldusleping;
- c) kõik tahteavaldused;
- d) asutaja nimi ja aadress;
- e) iga täidesaatva isiku nimi ja talle antud korraldused;
- f) usaldusühingu raamatupidamise aastaaruanded;
- g) üksikasjad kõigi usaldusfondi väljamaksete ja eraldiste kohta koos kõigi tulusaajate nimede ja aadressidega;
- h) esindavad vahendajad, sh nende nimed ja aadressid;

147. palub komisjonil hinnata, millises ulatuses võidakse maksudest kõrvalehoidumise eesmärgil kuritarvitada vabasadamaid ja laevade litsentsimist, ning esitada vajaduse korral asjakohase ettepaneku niisuguste riskide maandamiseks;

5. Kolmandad riigid

148. rõhutab, et maksustamise ja rahapesu rahvusvahelise iseloomu tõttu on nendes valdkondades vaja teha tõhustatud globaalset koostööd ÜRO egiidi all; rõhutab, et ainult koostööl põhinev kooskõlastatud ja ülemaailmne reageerimine annab tõhusaid lahendusi, ja nõuab, et EL oleks edasiviiv jõud õiglase ülemaailmse maksusüsteemi kehtestamisel; rõhutab, et mis tahes ELi tegevus rahvusvahelisel tasandil on tulemuslik ja usutav vaid siis, kui ükski ELi liikmesriik ega ülemeremaa või -territoorium ei tegetse maksuparadiisi ega pangasaladuse paradiisina;

149. märgib murega suurt korrelatsiooni varifirmade arvu ja maksualaste eelotsuste ning teatavate kolmandate riikide maksujurisdiktsioonide ja ELi liikmesriikide vahel; väljendab heameelt automaatse teabevahetuse üle ELi liikmesriikide vahel nende maksualaste eelotsuste küsimuses; väljendab siiski muret, et mõningad liikmesriigid või mõningad nende maksuparadiisipiirkonnad annavad selle kohustuse vältimiseks nn suulisi maksualaseid eelotsuseid; kutsub komisjoni üles nimetatud tegevust täpsemalt uurima;

150. rõhutab, et EL peaks oma kaubandus-, majandus- ja muud asjakohased kahepoolset lepingud Šveitsiga uuesti läbi rääkima, et viia need kooskõlla ELi pettustevastase poliitika, rahapesuvastaste õigusaktide ja terrorismi rahastamist käsitlevate õigusaktidega, et kõrvaldada Šveitsi järelevalvesüsteemi tõsised puudused, mis võimaldavad sisemise pangasaladuse poliitika jätkumist, offshore-struktuuride loomist kogu maailmas, maksupettust, maksudest kõrvalehoidumise kuriteoks mittelugemist, nõrka järelevalvet, kohustatud isikute ebapiisavat enesereguleerimist ning rikkumisest teatajate agressiivset jälitamist ja hirmutamist;

151. on veendunud, et jätkata mitteoptimaalseid tulemusi andvate kahepoolsete läbirääkimiste tavaga, peaks EL kõnelema kolmandate riikidega maksukokkulepete üle peetavatel läbirääkimistel ühel häälel läbi komisjoni; on arvamusel, et EL peaks sama lähenemisviisi kasutama tulevaste vabakaubandus-, partnerlus- ja koostöölepingute üle läbirääkimiste pidamisel, lisades neisse head maksuhaldustava käsitlevad sätted, läbipaistvusnõuded ja rahapesuvastased sätted;

152. rõhutab, et on tähtis tugevdada äriühingu tulumaksu ühtse konsolideeritud maksubaasi maksustamise vältimise vastaseid sätteid, vältimaks kolmandate riikide jurisdiktsioonidega kokku lepitavaid siirdehindu, mis toovad kaasa liidu ettevõtete maksubaasi vähenemise;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

153. on eelkõige seisukohal, et läbirääkimistel käsitletavad tulevased kaubandus- ja partnerluslepingud või olemasolevad läbivaadatavad lepingud peaksid sisaldama maksutingimuslikkuse siduvat klauslit, sealhulgas olema kooskõlas OECD maksubaasi kahanemist ja kasumi ümberpaigutamist käsitleva tegevuskava rahvusvaheliste standarditega ning rahapesuvastase töökonna soovitustega;

154. nõuab, et tulevaste kaubandus- või partnerluslepingute peatükkide „Investeeringud“ ja „Finantsteenused“ üle peetaks läbirääkimisi positiivsete loendite põhimõtte alusel, nii et liidu ja asjaomase kolmanda poole vahelise lepingu lihtsustamisest ja liberaliseerimisest saaksid kasu vaid need finantssektorid, mis on vajalikud kaubanduse arenguks, reaalmajandus ja kodumajapidamised;

155. nõuab tugevaid jõustamismeetmeid kõigis maksuhaldurite vahelist teabevahetust reguleerivates rahvusvahelistes kokkulepetes, et tagada nende nõuetekohane rakendamine kõikides jurisdiktsioonides ning automaatselt kohaldatavad tõhusad, hoiatava mõjuga ja proportsionaalsed sanktsioonide menetlused kokkulepete mitterakendamise korral;

156. rõhutab, kui tähtis on täielik tõhus vastastikkus sellistes raamistikes nagu välismaiste kontode maksukuulekuse seaduse (FATCA) kokkulepe ja muud sarnased kokkulepped;

157. kutsub asjassepuutuvaid liikmesriike üles kasutama võimalust, mida pakuvad nende otsesed suhted asjaomaste maadega, et võtta meetmeid surve avaldamiseks oma ülemeremaadele ja -territooriumidele⁽¹⁾ ning äärepoolseimatele piirkondadele⁽²⁾, kes ei järgi rahvusvahelisi standardeid maksualase koostöö, läbipaistvuse ja rahapesuvastase võitluse vallas; leiab, et nendes piirkondades tuleks tulemuslikult rakendada ELi läbipaistvuse ja hoolsuskohustuse nõudeid;

158. rõhutab, kui tähtis on määratleda selgelt terminid „offshore-jurisdiktsioon“, „ülemeremaa“ ja „äärepoolseim piirkond“, sest iga nimetatud termin on seotud erisuguste õigussüsteemide, tavade ja korraga; rõhutab vajadust võidelda igasuguse maksupettuse ja maksudest kõrvalehoidumise vastu sõltumata sellest, kus need aset leiavad; märgib, et äärepoolseimates piirkondades praegu kehtiva korra raames kohaldatakse liidu õigusakte ja see on vastavuses rahvusvaheliste standarditega, arvestades, et neile on antud eristaatus, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 349 ja mida on kinnitatud Euroopa Kohtu otsuses kohtuasjas C-132/14⁽³⁾;

159. on veendunud, et eraelu puutumatus ja andmekaitse alaseid õigusakte ei tohi kasutada selleks, et kaitsta väärtegade sooritajaid seaduse eest kogu selle ranguses;

160. nõuab rahapesu, maksupettuse ja maksudest kõrvalehoidumise vastast võitlust käsitlevat ülemaailmset tippkohtumist, et lõpetada salastamine finantssektoris, tõhustada rahvusvahelist koostööd ja sundida kõiki riike ja eelkõige nende finantskeskusi järgima rahvusvahelisi standardeid, ning komisjonilt sellise tippkohtumise korraldamist;

161. palub komisjonil koostada üldine tasuvusanalüüs ning hinnata võimalikku mõju, mida avaldaksid kõrged maksud madalaid makse kohaldavatest kolmandatest riikidest pärineva kapitali tagasitoomisele lähteriiki; palub komisjonil ja nõukogul hinnata maksude edasilükkamist käsitlevaid õigusakte Ameerika Ühendriikides ja võimalikku maksuamnestiat, millest on teatanud uus administratsioon, ning rahvusvahelise koostöö võimalikku nõrgenemist;

162. rõhutab, kui tähtis on parem kahepoolne teabevahetus kolmandate riikide ja ELi rahapesu andmebüroode vahel;

⁽¹⁾ Gröönimaa, Uus-Kaledoonia ja sõltkonnad, Prantsuse Polüneesia, Prantsuse Lõuna- ja Antarktika-territooriumid, Wallis ja Futuna, Mayotte, Saint-Pierre ja Miquelon, Aruba, Hollandi Antillid (Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustatius, Sint Maarten), Anguilla, Kaimanisaared, Falklandi saared, Lõuna-Georgia ja Lõuna-Sandwichi saared, Montserrat, Pitcairn, Saint Helena ja sõltkonnad, Briti Antarktise alad, Briti India ookeani ala, Turksi ja Caicose saared, Briti Neitsisaared ning Bermuda.

⁽²⁾ Äärepoolseimad piirkonnad: Kanaari saared, Réunion, Prantsuse Guajaana, Martinique, Guadeloupe, Mayotte, Saint-Martin, Assoorid ja Madeira.

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/ET/TXT/HTML/?uri=CELEX:62014CJ0132&from=ET>.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

163. tuletab meelde, et riigisestest ressursside mobiliseerimiseks antava abi kogusumma on endiselt väike, ja nõuab tungivalt, et komisjon toetaks arenguriike maksudest kõrvalehoidumise vastases võitluses ja suurendaks nende riikide maksuhalduritele antavat rahalist ja tehnilist abi kooskõlas Addis Abeba tegevuskavast tulenevate kohustustega;

Arenguriigid

164. nõuab, et EL võtaks arvesse arenguriikide konkreetset õiguslikku eripära ja sellest tulenevaid nõrkusi, näiteks maksupettuste, maksustamise vältimise ja rahapesu vastase võitluse eest vastutavate ametiasutuste vähene suutlikkus; rõhutab vajadust kokku leppida üleminekuperiood nende arenguriikide jaoks, kellel pole veel võimekust, et koguda, hallata ja jagada vajalikku teavet seoses automaatse teabevahetusega;

165. toonitab asjaolu, et maksustamise vältimise vastaste meetmete ja poliitikasuundade väljatöötamisel tuleks riiklikul, ELi ja rahvusvahelisel tasandil erilist tähelepanu pöörata olukorrale arenguriikides, eriti vähim arenenud riikides, mida äriühingute maksustamise vältimine tavaliselt kõige enam mõjutab ja kus maksubaas on tavaliselt väga kitsas ja maksude suhe SKPsse madal; rõhutab, et sellised meetmed ja poliitika peaks toetama nende riikide territooriumil loodud lisandväärtusega samaväärsete avaliku sektori tulude loomist, et asjaomastel riikidel oleks võimalik oma arengustrateegiaid vajalikul määral rahastada;

166. kutsub komisjoni üles tegema koostööd Aafrika Liiduga selle tagamisel, et Aafrika Liidu konventsioonis korruptsiooni ennetamise ja korruptsioonivastase võitluse kohta rõhutatakse ebaseaduslike rahavoogude vastase võitluse meetmeid;

167. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid tugevdaksid selles valdkonnas poliitikavaldkondade arengusidusust, ning kordab oma nõudmist koostada riikide ja ELi maksupoliitika ülekanduva mõju analüüs, et hinnata selle mõju arenguriikidele seoses kokkulepitud maksulepingute ja majanduspartnerluslepingutega;

168. kutsub liikmesriike üles nõuetekohaselt tagama arenguriikide õiglane kohtlemine maksulepingute üle läbirääkimiste pidamisel, võttes arvesse nende konkreetset olukorda ja tagades maksustamisõiguste õiglase jagunemise lähte- ja elukohariigi vahel; nõuab seoses sellega, et järgitaks ÜRO maksustamisalast näidislepingut ja et oleks tagatud lepinguläbirääkimiste läbipaistvus;

169. nõuab, et arenguriikidele antaks ulatuslikumat rahvusvahelist toetust, et võidelda korruptsiooni ja salastatuse vastu, mis soodustavad ebaseaduslike rahavoogusid; rõhutab, et võitlus ebaseaduslike rahavoogude vastu nõuab tihedat rahvusvahelist koostööd ning arenenud riikide ja arenguriikide kooskõlastatud jõupingutusi partnerluses erasektori ja kodanikühiskonnaga; rõhutab vajadust aidata suurendada maksuhaldurite suutlikkust ja teadmussiret partnerriikidesse;

170. nõuab ametliku arenguabi ulatuslikumat suunamist asjakohase õigusraamistiku rakendamisse ning ebaseaduslike rahavoogude vastu võitlemise eest vastutavate institutsioonide ja maksuhaldurite tugevdamisse; nõuab, et seda abi antaks tehniliste eksperditeadmiste pakkumisena ressursside haldamise, finantsteabe ja korruptsioonivastaste eeskirjade valdkonnas;

171. peab kahetsusväärseks, et praegune Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) maksukomitee ei ole piisavalt kaasav; tuletab meelde oma seisukohta⁽¹⁾ ÜRO raames hästivarustatud ja piisavaid lisavahendeid omava ülemaailmse asutuse loomise kohta selle tagamiseks, et kõik riigid saavad üleilmse maksupoliitika kujundamises ja reformimises osaleda võrdsetel alustel;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 6. juuli 2016. aasta resolutsioon maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete kohta, (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0310).

Kolmapäev, 13. detsember 2017

172. peab kahetsusväärseks, et arenguriigid peavad selleks, et neid ei peetaks koostööd mittetegevateks jurisdiktsioonideks, maksuma selle eest, et neid loetakse OECD niisuguse maksualase läbipaistvuse ja teabevahetuse ülemaailmse foorumi osalisteks, mille raames hinnatakse riikide tavaid võrdlusaluste põhjal, mille kindlaksmääramises nad ei ole täies ulatuses osalenud;

173. rõhutab piirkondlike organisatsioonide ja piirkondliku koostöö olulist rolli riikidevaheliste maksuauditite tegemisel, võttes arvesse subsidiaarsuse ja vastastikuse täiendavuse põhimõtteid; nõuab, et ühiselt töötataks välja maksustamisalane näidisleping, mis aitaks kaotada topeltmaksustamise ja ennetada seeläbi kuritarvitamist; juhib tähelepanu asjaolule, et selle saavutamiseks on väga suur tähtsus eri teabeteenistuste koostöö ja teabevahetusel;

174. juhib tähelepanu asjaolule, et maksuparadiiside raames röövitakse üleilmseid loodusvarasid, eelkõige arenguriikide omasid; nõuab, et EL toetaks arenguriike võitluses korruptsiooni, kuritegevuse, maksupettuse ja rahapesu vastu; kutsub komisjoni üles aitama kõnealustel riikidel koostöö ja teabevahetuse kaudu võidelda maksubaasi õonestamise, kasumi maksuparadiisidesse ülekandmise ja pankade pangasaladuse hoidmise vastu; rõhutab, et kõik need riigid peavad järgima pangakontosid käsitleva automaatse teabevahetuse ühiseid standardeid;

175. palub komisjonil lisada tulevaste lepingusse, millega reguleeritakse ELi ja AKV riikide vahelisi suhteid 2020. aastale järgneval perioodil, maksudest kõrvalehoidumist, maksupettust ja rahapesu käsitlevad sätted;

176. palub, et komisjon kehtestaks viivitamata lisameetmed, et tugevdada konfliktiminaale käsitlevaid ELi õigusakte; rõhutab, et nende meetmetega tuleb kehtestada integreeritud lähenemisviis, millega tugevdatakse pidevat dialoogi mineraalirikaste riikidega ning edendatakse seeläbi rahvusvahelisi nõuetekohase hoolsuse ja läbipaistvuse standardeid, näiteks OECD suunistes kindlaks määratud standardeid;

177. on arvamusel, et rahvusvaheline üldsus, sealhulgas parlamendid, peaksid võtma kõik vajalikud meetmed, et kehtestada tõhus ja läbipaistev maksu- ja kaubanduspoliitika; nõuab, et OECD, G20, G8, G77, Aafrika Liidu (AL), Maailmapanga, Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) ja Aasia Arengupanga rahvusvahelisel tasandil võetavad meetmed oleksid sidusamad ja paremini kooskõlastatud;

6. Rikkumisest teatajad

178. kardab, et rikkumisest teatajatele saladuse hoidmise eesmärgil süüdistuse esitamine võib takistada kuritarvituste paljastamist; rõhutab, et kaitse eesmärk peaks olema kaitsta neid, kes tegutsevad avalikes huvides, ja vältida rikkumisest teatajate vaigistamist, võttes samal ajal arvesse äriühingute juriidilisi õigusi;

179. palub, et komisjon viiks võimalikult kiiresti lõpule ELi tasandi edasise tegevuse võimaliku õigusliku aluse põhjaliku hindamise ja esitaks vajaduse korral laiaulatusliku õigusakti, mis hõlmaks nii avalikku kui ka erasektorit, kaasa arvatud rikkumisest teatajate toetamise vahendid, et tagada neile võimalikult kiiresti tõhusa kaitse ja piisava rahalise abi andmine; on seisukohal, et rikkumisest teatajad peaksid saama anda teavet anonüümselt või esitada kaebusi eeskätt asjaomase organisatsiooni sisse teatamise mehhanismi kaudu või pädevatele asutustele ning et neid tuleks kaitsta nende valitud teatamiskanalist sõltumata;

180. soovib komisjonil uurida maailma muudes riikides juba olemas olevate rikkumisest teatajate programmide parimaid tavaid ja korraldada avaliku konsulteerimise, et selgitada välja, milline on sidusrühmade seisukoht teatamismehhanismide kohta;

181. rõhutab uuriva ajakirjanduse rolli ning kutsub komisjoni üles tagama, et tema ettepanek kindlustab uurivatele ajakirjanikele rikkumisest teatajatega samaväärse kaitse;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

182. on seisukohal, et tööandjaid tuleks julgustada kehtestama organisatsioonisisese teatamise menetlusi ja et igas organisatsioonis peaks teadete kogumise eest vastutama üks isik; on arvamusel, et töötajate esindajad tuleks kaasata selle isiku määramisse; soovib ELi institutsioonidel näidata eeskju, kehtestades kiiresti institutsioonisisese rikkumisest teatamise kaitseraamistiku;

183. rõhutab, kui tähtis on tõsta töötajate ja muude isikute teadlikkust rikkumisest teatajate positiivsest rollist ja juba olemas olevatest rikkumisest teatamise õigusraamistikest; julgustab liikmesriike viima ellu teadlikkuse tõstmise kampaaniaid; on veendunud vajaduses võtta rikkumisest teatajate vastu suunatud mis tahes survestavate või destabiliseerivate tavade suhtes kaitsemeetmeid ning hüvitada täielikult rikkumisest teatajatele tekitatud kahju;

184. palub komisjonil töötada välja vahendid, milles keskendutakse kaitse pakkumisele rikkumisest teatajate vastu suunatud alusetute kohtulike süüdistuste, majanduslike sanktsioonide ja diskrimineerimise eest, ning nõuab sellega seoses niisuguse üldise fondi loomist, mida osaliselt rahastatakse sissenõutud rahalistest vahenditest või trahvitulust ning mille eesmärk on anda asjakohast rahalist toetust rikkumisest teatajatele, kes on asjakohaste faktide avalikustamisega seadnud ohtu oma elatise;

7. *Institutsioonidevaheline koostöö*

7.1. *Koostöö rahapesu, maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise uurimise komisjoniga*

185. kordab, kui tähtis on järgida ELi institutsioonide vahelise lojaalse koostöö põhimõtet;

186. on veendunud, et ELi institutsioonide vahelist teabevahetust tuleks tõhustada, eriti seoses niisuguse asjakohase teabe andmisega, mis tuleb kättesaadavaks teha uurimiskomisjonidele;

187. peab kahetsusväärseks, et nõukogu, tema käitumisjuhendi töörühm (äriühingute maksustamine) ja osa liikmesriike on rahapesu, maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise uurimise komisjoni koostöötaotluste vastu vähe huvi üles näidanud; on veendunud, et liikmesriikide suurem pühendumus on ühiste pingutuste tegemiseks ja paremate tulemuste saavutamiseks otsustava tähtsusega; on otsustanud jälgida käitumisjuhendi töörühma (äriühingute maksustamine) tegevust ja edusamme korrapäraste kuulamiste abil; palub komisjonil esitada 2018. aasta keskpaigaks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 116 alusel seadusandliku ettepaneku, kui liikmesriigid ei ole selleks ajaks võtnud vastu käitumisjuhendi töörühma mandaadi reformi;

188. on nõrindud asjaolu pärast, et isegi dokumendid, mis on nüüdseks avalikult kättesaadavad, tehti parlamendi uurimiskomisjonile kättesaadavaks vaid osaliselt;

189. tuletab meelde, et 2015. aasta detsembris kutsus majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu (ECOFIN) kõrgetasemelist maksuküsimuste töörühma üles jäeldama, et Madalmaade eesistumisperioodi jooksul on vaja tõhustada üldist juhtimist, läbipaistvust ja töömeetodeid ning viia lõpule käitumisjuhendi töörühma reform; tuletab meelde, et 2016. aasta märtsis kutsus ECOFIN kõrgetasemelist töörühma üles vaatama 2017. aastal läbi uued juhtimise, läbipaistvuse ja töömeetodid, eelkõige seoses otsustusprotsessi tõhususe, kuid ka laiapõhjalise konsensuse reegli kasutamisega; ootab huviga kõnealuste jõupingutuste tulemusi;

7.2. *Euroopa Parlamendi uurimisõigus*

190. rõhutab, et kehtiv Euroopa Parlamendi uurimiskomisjonide tegevust reguleeriv õigusraamistik on aegunud ega paku tingimusi, mis on vajalikud selleks, et Euroopa Parlament saaks oma uurimisõigust tõhusalt kasutada;

191. rõhutab, et volituste puudumine ja piiratud juurdepääs dokumentidele on oluliselt takistanud ja viivitanud uurimistegevust, pidades silmas uurimise ajutist olemust, ning on välistanud ELi õiguse väidetavate rikkumiste täieliku hindamise;

Kolmapäev, 13. detsember 2017

192. märgib, et mitmes hiljutises uurimis- ja erikomisjonis (k.a rahapesu, maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise uurimise komisjon) jätsid komisjon ja nõukogu teatavatel juhtudel taotletud dokumendid esitamata või esitasid need alles pärast pikki viivitusi; nõuab, et kasutusele võetaks aruandlusmehhanism, et tagada Euroopa Parlamendile niisuguste dokumentide viivitamatu ja kindel edastamine, mida uurimiskomisjon või erikomisjon taotleb ja millele tal on õigus juurde pääseda;

193. on seisukohal, et uurimisõigus on Euroopa Parlamendi oluline pädevus; nõuab, et ELi institutsioonid tugevdaksid Euroopa Parlamendi uurimisõigust Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 226 alusel; on kindlalt arvamusel, et võimalus kutsuda välja huvipakkuvad isikud ja pääseda juurde asjakohastele dokumentidele on Euroopa Parlamendi uurimiskomisjonide nõuetekohase toimimise jaoks esmase tähtsusega;

194. rõhutab, et täidesaatva võimu üle demokraatliku kontrolli teostamise seisukohast on ülimalt oluline, et Euroopa Parlamendile antaks uurimisvolitused, mis vastavad ELi liikmesriikide parlamentide omadele; on veendunud, et kõnealuse demokraatliku järelevalve ülesande täitmiseks peab Euroopa Parlamendil olema õigus kutsuda tunnistajaid välja ja neid selleks kohustada ning nõuda dokumentide esitamist; on veendunud, et kõnealuste õiguste kasutamiseks peavad liikmesriigid leppima kokku karistuste määramises isikutele, kes ei tule kohale või ei esita dokumente, ning tegema seda kooskõlas siseriikliku õigusega, millega reguleeritakse riikide parlamentide teostatavaid uurimisi; kordab oma toetust seisukohale, mille ta esitas oma 2012. aasta ettepanekus selle küsimuse kohta ⁽¹⁾;

195. kavatses moodustada USA Kongressi eeskujul alalise uurimiskomisjoni;

196. palub Euroopa Parlamendi fraktsioonidel võtta vastu otsuse parlamendi praeguse koosseisu ametiaja jooksul ajutise erikomisjoni loomise kohta eesmärgiga võtta järelemeetmeid rahapesu, maksustamise vältimist ja maksudest kõrvalehoidumist käsitleva liidu õiguse kohaldamisel ilmnunud väidetavate rikkumiste ja haldusomavoli uurimise komisjoni töö suhtes ning uurida hiljutisi paradiisi dokumentide (Paradise Papers) paljastusi;

197. nõuab (ilma et see piiraks mis tahes muu asjakohase meetme võtmist), et peasekretär võtaks kooskõlas kodukorra artikli 116a lõikega 3 pikaajalised juurdepääsuload ära igalt ettevõtjalt, kes on keeldunud järgimast ametlikku korraldust tulla uurimiskomisjoni koosolekule;

198. palub, et liikmesriigid suurendaksid kiiremas korras käitumisjuhendi töörühma töömeetodite tulemuslikkust ning läbipaistvust ja vastutust;

199. palub, et käitumisjuhendi töörühm koostaks aastaaruande, milles tuuakse esile kõige kahjulikumad liikmesriikides kasutatavad maksumeedmed ja kirjeldatakse neid ning esitatakse võetud vastumeetmed;

200. nõuab käitumisjuhendi töörühma (äriühingute maksustamine) vajaliku reformi lõpuleviimist, nii et see tagaks kõigi ELi institutsioonide ja kodanikuühiskonna tegevuse täieliku läbipaistvuse ning kaasatuse; nõuab, et selle reformiga muudetaks põhjalikult käitumisjuhendi töörühma juhtimisstruktuuri ja läbipaistvust, sealhulgas mandaati ja töökorda, samuti otsustusprotsessi ja kriteeriume, mida kasutatakse liikmesriikide võetud kahjulike maksumeedmete tuvastamiseks;

7.3. Muud institutsioonid

201. tunneb heameelt asjaolu üle, et esimese sammuna on asutatud üks sõltumatu Euroopa Prokuratuur, ning kutsub kõiki liikmesriike üles selle algatusega liituma;

202. nõuab komisjonile tugevamate täitmise tagamise volituste andmist, et tagada liikmesriikides liidu õigusaktide tõhus ja järjekindel rakendamine ning tugevam Euroopa Parlamendi poolne kontroll;

203. nõuab uue liidu maksupoliitika sidusus- ja koordineerimiskeskuse loomist komisjonis, et tegeleda süsteemsete puudujääkidega pädevate ametiasutuste vahelises koostöös kogu ELis;

204. nõuab Europoli raames rahapesu andmebüroode sidevõrgu (FIU-net) koostöö märkimisväärset tugevdamist ja soovib ühendada kõnealuse tegevuse kavandatud liidu maksupoliitika sidusus- ja koordineerimiskeskusega lootuses luua maksudega tegelev Europol („Tax Europol“), mis suudaks nii kooskõlastada liikmesriikide maksupoliitikat kui ka toetada liikmesriikide ametiasutusi ebaseaduslike rahvusvaheliste maksuskeemide uurimisel ja avastamisel;

⁽¹⁾ ELT C 264 E, 13.9.2013, lk 41.

Kolmapäev, 13. detsember 2017

205. palub liikmesriikidel toetada aluslepingute reformimisel põhimõtet, mille kohaselt tuleks maksupoliitikat käsitlevad otsused võtta vastu nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega ja seadusandliku tavamenetluse raames;

o

o o

206. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev soovitus ja uurimiskomisjoni lõppraport nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.
